

REGISTERED No. B. 166.

જૈન ધર્મ પ્રકાશ

વંશાસ્તીર્યકૃત: સુરેંદ્રમહિતઃ દૂજાં વિધાવાસદાઃ
 સેવ્યા: સન્મુનયશ્ચ દૂજ્યચરણાઃ શ્રાવ્યઃ ચ જૈનવંશજાઃ
 સચ્છીલં પરિપાલનીયમતુલં કાર્યં તપો નિર્મલં ।
 જ્યેષ્ઠા પંચનમસ્કૃતિશ્ચ સતતં શ્રાવ્યા ચ સદ્શ્રાવણા ॥૧॥

કુશલકર મુ.] કામણ્ડ. સંવત ૧૮૭૭. તિથિ સંવત ૨૦૪૩. [આદિ ૨૨ પા.

અમર કુતી,

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા—ભાવનગર.

અનુક્રમણિકા.

૧	ભાગ્ય ભક્તિરેખા. (પદ)	...	...	...	૨૧૨.
૨	મનુષ્યનું કૃત્યાકૃત્ય. (પદ)	...	...	...	૩૭૧.
૩	શ્રી સમયસાર પ્રકરણ-ભાગ્ય અનુસાર (સંખ્યા)	...	...	...	૩૭૧.
૪	સ્વાર્થઅધિષ્ઠા તથા સ્વાર્થનિય યવતી જ્ઞેય.	...	...	...	૩૮૧.
૫	આત્માચીજનો યોગ્ય હિતચયનો	...	...	...	૩૮૧.
૬	શુદ્ધિ સ્વરૂપ.	...	...	...	૩૮૧.
૭	જૈનોનું અશ્વત્થ શાસ્ત્ર અને નીતિ શાસ્ત્ર.	...	...	...	૩૮૧.
૮	શ્રી વિદ્યવધિમિહિરું ભાવનગર પધારણ.	...	...	...	૩૮૧.
૯	શ્રી લીંગડીમાં જૈન યોગીની સ્થાપના.	...	...	...	૩૮૧.
૧૦	જ્ઞેય વ્યાખ્યાનથી થતા ભાલ.	...	...	...	૩૮૧.

ભાવનગર—યા આત્મક પ્રોત્સાહ પ્રેરણાના અગાધ અનુભવથી પ્રાપ્ત.

પ્રાસિદ્ધ મુદ્રક જી. ૧) પોસ્ટેજ રૂ. ૦-૪-૦ બેટલા પોસ્ટેજ સહિત.

અમારું પુસ્તક ધસિદ્ધિ લાવું.

૧ હાલમાં છપાય છે.

- ૧ શ્રી કર્મપ્રકૃતિ ગ્રંથ. શ્રી યશોવિજયજી દ્વારા દીકરા યુક્ત.
(શ્રી હુલ્હારીવાળા શા. હીરાચંદ સહાયચંદની સહાયથી.)
- ૨ શ્રી ઉપદેશ સમૃદ્ધિ. ચોટી દીકરા યુક્ત.
(શ્રી ગદ્યા નિવાસી પરી શ્રવણચંદ સગવડાચંદની સહાયથી.)
- ૩ શ્રી યંત્રપૂર્વક કર્મગ્રંથાદિ નિચાર. (ગુણકારે)
(શ્રી ભાવનગર પિંડ ની શ્રાવિકાચંદની સહાયથી.)
- ૪ શ્રી શાંતિનાથ ચરિત્ર. યજ્ઞગંધ સંસ્કૃત.
(શ્રી હીરાચંદ શ્રવણચંદની સહાયથી.)
- ૫ શ્રી કાર્પૂર પ્રકર ગ્રંથ. ચોટી દીકરા યુક્ત.
(શ્રી કુર નિવાસી શા. હીરાચંદ સહાયચંદની સહાયથી.)
- ૬ શ્રી ચંદ્રાવંતનો રાસ. સાર અને સહાયયુક્ત. (શુકરાતી)
(શ્રી પાઠીચાપુર નિવાસી શા. રણદેવદાસ ભાવચંદની સહાયથી.)
- ૭ શ્રી હૈમવદ્યુપક્રિયા વ્યાકરણ. (ગીચ આવૃત્તિ)
(શ્રી પૈંચાપુર નિવાસી શા. સકલચંદ વાઝાખીંડાચંદની સહાયથી.)
- ૮ શ્રી વસ્તુપાળ ચરિત્ર ભાષાંતર (શુકરાતી)
(રેઠ નાગરાસ પુરષોત્તમચંદની સહાયથી.)
- ૯ શ્રી ઉપદેશપ્રાસાદ ગ્રંથ મૂળ. સ્વંય ૭ થી ૧૨-સંસ્કૃત.
(શા. હીરાચંદ બહેરાચંદ ઉત્તમચંદની સહાયથી.)
- ૧૦ શ્રી સામંતિકા (૭૬૦) કર્મગ્રંથની ભાષા દીકરાયુક્ત-સંસ્કૃત
(શ્રી પાદશ નિવાસી શા. તારાચંદ સગવડાચંદની સહાયથી.)
- ૧૧ શ્રી પાર્શ્વનાથ ચરિત્ર ગદ્યગંધનું ભાષાંતર.
- ૧૨ શ્રી મહિનાથ ચરિત્ર યજ્ઞગંધનું ભાષાંતર.
- ૧૩ શ્રી પરિશિષ્ટ પર્વનું ભાષાંતર.

૩ તૈયાર થાય છે.

- ૧૪ શ્રી ઉપશિતિ ભવગ્રંથના કર્મનું પાઠનું ભાષાંતર.
- ૧૫ શ્રી હૈમચંદ્રાચાર્ય ચરિત્ર. (સ્વંય ૧૦ લેખ)
- ૧૬ શ્રી ઉપદેશ પ્રાસાદ ગ્રંથ. મૂળ. સ્વંય ૧૩ થી ૨૪-સંસ્કૃત.
- ૧૭ શ્રી આચર્યનિધિ તથા ગ્રંથોની વિધિવિચાર તથા સ્તવનાદિ.
- ૧૮ બ્રહ્મર પાત્રસંવાદક ને બાર ભાવચંદની સહાય. સાર્ય વિવેચન યુક્ત.
- ઉપરના ગ્રંથો પૈકી નં. ૧૨-૧૩-૧૪-૧૫-૧૬-૧૭-૧૮ માટે સહાયની અપેક્ષા છે.

श्री जैन धर्म प्रकाश.

पुस्तक ३२ सुं.

शार्दूलविक्रीडितम्.

वंद्यास्तीर्थकृतः सुरेन्द्रमहिता पूजां विधायामलां ।
लेख्यः सन्मुनयश्च पूज्यचरणाः श्राव्यं च जैनं वचः ॥
सच्छीलं परिपालनीयमतुलं कार्यं तपो निर्मलं ।
ध्येया पंचनमस्कृतिश्च सततं भाव्या च सद्भावना ॥१॥

संवत् १९७२ ना चैत्रशी सं. १९७३ ना द्वागष्ट सुधीना अंक १२.

प्रकट कर्ता.

श्री जैनधर्म प्रसारक सभा.

लायनगर.

वीर संवत् २४४२-४३
शके. १८३८

विक्रम संवत् १९७२-७३
सने १९१६-१७

आर्गट प्रिन्टींग प्रेस—लायनगर.

वापिक भूदय डा. १) बेरना पोस्टेज साथे पोस्टेज डा. ०-४-०
अक्षरगाभवाणाने डा. १-४-०.

હાઈડલન્ડ "લોકનો અર્થ".

“લામ્પ મુશ્કેલી મુશ્કેલી પૂજિત એવા તીર્થે જ લગવંતને વંદના કરવી, તેમની નિર્માણ રીતે પૂજા કરવી, જેમના ચરણ કમળ પૂજનિક છે. એવા સન્મુનિઓ—હિતમ આચારવાળા મુનિ મહારાજની સેવા કરવી, જિનેશ્વરની વાણી સાંભળવી, અતુલ એવા હિતમ આચાર સતત પાળવા, નિર્મળ-શાષ્ઠ્યજી પ્રકારની વાંછા સંકિત તપ કરવો, પંચ નમસ્કાર (નમસ્કાર) સંપૂર્ણ, ધ્યાન, કરલું-લામ્પ કરવો, અને હિતમ પ્રકારની લાવના નિરંતર લાવવી.”

માસીકની અંદરના મથાળાના "લોકનો અર્થ".

“આ જગતમાં ખરો સુખી કોણ? તેના હિતમાં કંઈ છે કે—જેને ચોગાચારસ તેજ ચિત્તા હોય, વિષમથી વિરતિ (વિરમવું) તદ્દપ આતા હોય, અતિદિવસ વિવેક બળવલો તદ્દપ બંધ (વાંછ) હોય, વિષમાદિકની અનિચ્છા તદ્દપ હાગિન્દ્રિ (બહેન) હોય, ક્ષાંતિ (ક્ષમા) રૂપ સ્ત્રી હોય, વિનાશરૂપ પુત્ર હોય, ઉપકાર તેજ પ્રમુખિય હોય, વૈરાગ્ય તેજ મહાધિક હોય, અને ઉપકાર તેજ જેને ધર હોય, તેનેજ સુખી સમજવો.” આવા હિતમ પરિવાર વિનાના મનુષ્યોને અત્યંતિક સુખી સમજવા નહીં, તેમનું સુખ માત્ર માન્યતા પૂરતુંજ સમજવું.

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

પુ. ૩૨ માની વાર્ષિક અનુક્રમણિકા.

વિષય.	લેખક.	પૃષ્ઠ.
૧ પદ્માત્મક કૅળો. (૨૬)		
૧ નૂતન વર્ષની અભ્યર્થના.	(રત્નસિંહ હુમરાકર)	૧
૨ શ્રી જિનેન્દ્ર દેવ સ્તુતિ.	(સાંકળચંદ પીતામ્બરદાસ)	૨
૨ આપ વીતી.	(રત્નસિંહ હુમરાકર)	૨
૪ આ તે સર્વો સંસાર કે ઇંદ્રવદ્ય.	"	૮૫
૫ બે ઘડીના મેમાન.	(અમીચંદ કરશનજી)	૮૬
૬ અભિચાર દોષ.	(હર્ષભજી શુભાખચંદ)	૧૦૬
૭ યોગસુધા.	(રત્નસિંહ હુમરાકર)	૧૧૧
૮ આશાની અભિલાષા.	(કવિ સાંકળચંદ)	૧૪૧
૯ અન્યોક્તિ અષ્ટક.	(રત્નસિંહ હુમરાકર)	૧૪૨
૧૦ સમ્યક્ત્વીજ્ઞ અંતર.	"	૧૭૩
૧૧ સન્નિવૃત્તતા વિષે અષ્ટક.	(હર્ષભજી શુભાખચંદ)	૧૭૪
૧૨ શાલિભદ્રની ભદ્રા પાસે યાચના.	(રત્નસિંહ હુમરાકર.)	૨૦૫
૧૩ વીરયુત્રેને જાગૃત થવાની જરૂર	(કવિ સાંકળચંદ)	૨૦૬
૧૪ અભિમાન અને મમત્વ.	(દીલ્લુશ)	૨૨૨
૧૫ ચેતનને ચેતવણી.	(રત્નસિંહ હુમરાકર)	૨૪૧
૧૬ સુખી-દુઃખી જીવતર.	(હર્ષભજી શુભાખચંદ)	૨૪૨
૧૭ ચેતન મન સંવાદ.	(રત્નસિંહ હુમરાકર)	૨૭૭
૧૮ અરિહંતને આરાધવા વિષે.	(અમીચંદ કરશનજી)	૨૭૮
૧૯ સમ્યક્ત્વીજ્ઞ કર્તવ્ય.	(રત્નસિંહ હુમરાકર)	૩૦૬
૨૦ સુમુક્તને આમંત્રણ.	"	૩૦૬
૨૧ શીળ વિષે.	(અમીચંદ કરશનજી)	૩૧૦
૨૨ કબલકતોની જાગૃતિ.	(કવિ સાંકળચંદ)	૩૪૧
૨૩ પરોપદેશ પાંડિત્યમ્.	"	૩૪૨
૨૪ સદ્ગોષ્ઠ શિક્ષા.	(મહુર્મ દીલ્લુશ)	૩૪૨

૨૫ લાબ્ય ભક્તિરેખા.	(રત્નસિંહ હુમરાકર)	૩૭૫
૨૬ મનુષ્યનું કૃત્યાકૃત્ય.	(કવિ સાંકળચંદ)	૩૭૬

૨ કથાનુયોગના લેખો. (૩)

૧ સંવાદસુંદર અંતર્ગત સંવાદ.		
૧ કસ્તુરી ને ચંદનનો સંવાદ.		૨૭
૨ દાન શીલ તપ ભાવનો સંવાદ.		૩૦
૨ ચંદરાબાના રાસ ઉપરથી નીકળતો સાર.	૧૩૧-૧૬૬-૨૨૬-૨૫૫-૨૮૬-૩૨૧	
૩ બુદ્ધિસ્વરૂપ (ચાર પ્રકારની બુદ્ધિ ઉપર દર્શાવેલો.)	૩૫૧-૩૮૩	

૩ ધાર્મિક લેખો. (૭)

૧ પ્રશમરતિ પ્રકરણ (મુળ, અર્થ, વિવેચન.) સન્મિત્ર કર્પૂરવિજયજી.	૭-૮૬-૧૧૨-૧૪૩-૧૭૫-૨૦૭-૨૪૩-૨૭૬	
૨ યોગ્યાયોગ્ય શિષ્ય પરીક્ષા. (નંદીસૂત્ર ટીકા.)	૬૧-૧૧૭-૧૫૦-૧૮૩	
૩ અહિંસા પરમો ધર્મ: (જૈની અહિંસા.)		
૧ લેખક-લાલાલજીપતરાય. (ભાષાંતરકાર ને. ઝી. કાપડીઆ.)	૧૫૪	
૨ લેખક-અહિંસાઈસ્ટ.	૨૬૩	
૩ લેખક-મોહનલાલ કરમચંદ ગાંધી.	૨૬૮	
૪ લેખક-અજિતપ્રસાદ-અધિપતિ જૈન ગેઝેટ. ,	૨૬૫	
૫ લેખક-વકીલ નંદલાલ લલુભાઈ.	૩૦૧	
૪ જિનરાજ ભક્તિ.	૧૬૮-૨૨૩	
૫ જૈનોનું આસ્તિક્ય. (ભાષાંતરકાર ને. ઝી. કાપડીઆ.)	૨૧૪-૨૪૬	
૬ સમયસાર પ્રકરણ ભાષાંતર. (સન્મિત્ર કર્પૂરવિજયજી.)	૩૧૧-૩૪૪-૩૭૭	
૭ જૈનોનું અધ્યાત્મશાસ્ત્ર ને નીતિ શાસ્ત્ર. (ભાષાંતરકાર નેમ-ચંદ ગીરધરલાલ કાપડીઆ.)	૩૬૦-૩૬૩	

૪ નૈતિક લેખો. (૨)

૧ દુઃખિતેષુ દુઃખ દયા-ભારતું સૌજન્ય. (લે.-મૌખિક)	૨૦-૧૨૩-૧૫૬-૧૮૫
૨ એક સ્મરણીય દિવસ.	૩૩૦

૫ ઉપદેશાત્મક લેખો. (૫)

૧ યોગવચનો. (અમીચંદ્રકરશનજી.)	૧૩૬
૨ મહાવીર વિદ્યાલયમાં ભાષણ. (કુંવરજી આણંદજી.)	૩૧૮

- ૩ સ્વાર્થ અંધતા તણ ખરા સ્વાર્થનિષ્ઠ થવાની જરૂર. (મુ. ક. વિ.) ૩૮૧
 ૪ આત્માર્થીજનો માટે હિતવચનો. (મુ. ક. વિ.) ૩૮૨

૬ સામાજિક લેખો. (૫)

- ૧ જૈન જીવેતાંબર કોન્ફરન્સનું દશમું અધિવેશન. ૩૫
 ૨ દશમી જૈન જીવેતાંબર કોન્ફરન્સનો રીપોર્ટ. ૧ થી ૪૮ (૩૭ થી ૮૪)
 ૩ ભાવનગરના સંઘની કાર્યવ્યવસ્થા. ૨૩૭
 ૪ મુંબઈમાં જૈનો માટે સસ્તા ભાડાની ચાલીઓની જરૂર. ૨૭૩
 ૫ યાત્રિક બંધુઓ ને બહેનોને અગત્યની સૂચનાઓ. (મુ. ક. વિ.) ૩૭૧

૭ પ્રકીર્ણ લેખો. (૧૩)

- ૧ નવું વર્ષ. ૩
 ૨ ધાર્મિક કેળવણી. (કુંવરજી આણંદજી.) ૬૮
 ૩ મહાર્ગ ૩૨ મું વર્ષ. (વકીલ નંદલાલ લલુભાઈ.) ૧૦૨
 ૪ આપણો ઉદય શી રીતે થાય? (વેણીચંદ સૂરચંદ.) ૧૦૬
 ૫ જુહાર અને જયંતિ શબ્દ સંબંધી શંકા સમાધાન.
 (ડાહ્યાભાઈ મોતીચંદ.) ૧૦૭
 ૬ સર્વ ઉત્તતિનું મૂળ આત્મોન્નતિ. (પાનાચંદ કરમચંદ શાહ.) ૧૪૭
 ૭ અમતખામણાના મુનિરાજ તરફથી લખાતા પત્રો. ૨૦૪
 ૮ મુંબઈ સંશોધન. (નંદલાલ વજેચંદ દફતરી.) ૨૩૬
 ૯ નવીન સૂચના. (મુનિ રતનવિજય.) ૨૫૪
 ૧૦ જ્ઞાનસાર (અષ્ટક) ના અર્થમાં સુધારો. ૨૭૫
 ૧૧ સિદ્ધાચળ ઉપર મૂળનાયકની પૂજા. ૨૭૬
 ૧૨ સિદ્ધાચળ-યાત્રા. કાર્તિકી પૂર્ણિમા. ૩૦૭
 ૧૩ પ્રાકૃત ભાષાનું મહત્વ. (મુનિ વિદ્યાવિજય) ૩૬૮

૮ સ્વીકાર ને સમાલોચના. (૩)

- ૧ પાટણની પ્રભુતા વિષે અમારો અભિપ્રાય. અંક ૬ ટાઈટલ.
 ૨ શ્રી સિમંધર જિન સ્તવન વિષે. અંક ૧૦ „
 ૩ મેવાડના જૈનમંદિરોના જીર્ણોદ્ધારના રીપોર્ટ વિષે. અંક ૧૧ „

૯ વર્તમાન સમાચાર. (૭)

- ૧ શ્રી સૌરાષ્ટ્ર વીશાશ્રીમાળી ઝોર્ડીંગ. (જુનાગઢ) ૧૪૦

૪

૨ ધોલેરા જૈન જ્ઞાનપ્રવેશક સભાનો વાર્ષિક મહોત્સવ.	અંક ૫ ટા.
૩ શ્રી બુતાગઢમાં એક સાથે બે સંસ્થાનો જન્મ.	અંક ૮ ટા.
૪ શ્રીઆગમોદય સમિતિ અંતર્ગત સૂત્રવાંચના.	૩૭૪
૫ શ્રીવિજયધર્મસ્મૃતિનું ભાવનગર પધારવું.	૩૬૬
૬ શ્રીલીંગડી જૈન મોડીંગની સ્થાપના.	૪૦૧
૭ બાહેર વ્યાખ્યાનથી થતા લાભ. (સુ. વલ્લભવિ. નું પધારવું)	૪૦૨

૧૦ ખેદકારક મૃત્યુની નોંધ (૫)

૧ મુનિરાજશ્રી સિંહવિજયજી.	અંક ૨ ટા.
૨ પરી ખાલાભાઈ દલસુખભાઈ. (કપડવંજ)	”
૩ શા. માણેકચંદ મોતીચંદ. (ભાવનગર)	”
૪ શા. અમૃતલાલ પુરષોત્તમ. ”	૩૪૦
૫ શા. મગનલાલ કંકુચંદ. (વીજપુર)	અંક ૧૨ ટા.

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

પિતા યોગાભ્યાસો વિષયવિરતિઃ સા ચ જનની ।
 વિવેકઃ સોદર્યઃ પ્રતિદિનમનીહા ચ ભગિની ॥
 પ્રિયા ક્ષાંતિઃ પુત્રો વિનય ઉપકારઃ પ્રિયસુહૃત્ ।
 સહાયો વૈરાગ્યં ગૃહમુપશમો યસ્ય સ સુખી ॥ ૧ ॥

પુસ્તક ૩૨ મું.] કાગણ. સંવત ૧૯૭૩. વીર સંવત ૨૪૪૩. [અંક ૧૨ એ.

ભવ્ય ભક્તિ-રેખા.

રાગ—સારંગ.

(મારી લાડકડીની લગ્નને સંભાળને રે—એ લય.)

અમારા અંતરના આરામ, એક અરિહંતજી રે;
 રટું હું રાત દિવસ તુમ નામ, લગ્નું ભગવંતજી રે. અમારા ૧૦
 જગતારક બિરુદ ધરાવો, વિભુ બહેલા બહારે આવો;
 કંઠલાકર કિલ્મિય કાપો, અતિશયવંતજી રે. અમારા ૧૦
 મૃગાવળ પાછળ હું ધાવો, મધુબિંદુ જોઈ મલકાવો;
 તુમ ચરણ-શરણ છે એક અતુલ શુભવંતજી રે. અમારા ૧૦
 હું મહેલ ચણાવું મનનો, ભયું ભ્રમર થઈ ધન-વનનો;
 એ મોહ મિટાવો મારો, મહિમાવંતજી રે. અમારા ૧૦
 મુને નિરખો નેહ નજરથી, પંપાળીને પાવન કરથી;
 આવો મુજ દિલ-દેવળમાં, સમતાવંતજી રે. અમારા ૧૦
 તુમ રતનત્રયિ સંભાળું, મણિકાર થઈ હું ભાળું;
 આપો એ અકલ કળા, અમને અકલકલ રે. અમારા ૧૦

રતનસિંહ—દુમરાકર.

૩૭૬

જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

મનુષ્યનું કૃત્યાક્રમ.

(સરસ્વતીચંદ્ર નાટકમાંનો 'પરણીને' પસ્તાવું—એ રાગ.)

જનમીને મરણું, વળી પાછું અવતરણું, ઉંધે મસ્તક અધર લગણું;
લખ ચોરાશી ફરણું, એવા દુઃખથી હરણું રે, ધ્યાન પ્રભુનું ધરણું. ટેક. ૧

કોધ માન માયા મદ મત્સર, લોભે પરધન હરણું;
કુમતિવશ કામાંધ બનીને, પર રમણીથી હળણું,
એવા દુઃખથી હરણું રે, ધ્યાન પ્રભુનું ધરણું. ૨

પ્રપંચપાસે વિદ્યાસીને, લાલચ દેઢ છેતરણું;
નિરઅપરાધી પણ પંખીનું, નાહક જીવતર હરણું,
એવા દુઃખથી હરણું રે, ધ્યાન પ્રભુનું ધરણું. ૩

મોહ મદીરા પાન કરીને, નહિ કરવાનું કરણું;
ચોરી ચાડી ચુગલી કરીને, પેટ પાપથી ભરણું,
એવા દુઃખથી હરણું રે, ધ્યાન પ્રભુનું ધરણું. ૪

સત્ય ક્ષમા સંતોષ દયાથી, પરહિત કરી દુઃખ હરણું;
સદાચારની સરલ વાટમાં, સમતા સહિત વિચરણું,
એવા ગુણથી મરણું રે, ફરી ફરી નહિ અવતરણું. ૫

ભક્તિ સ્તુતિ વૈરાગ્ય વાસના, વાસીત મનસર ભરણું;
શત્રુ મિત્રમાં સમદષ્ટિથી, વૈર વિરોધ વિસરણું,
એવા ગુણથી મરણું રે, ફરી ફરી નહિ અવતરણું. ૬

કરુણા પ્રમોદ મૈત્રાદિકથી, જીવન સફળ કરણું;
આશ્રવ ટાળી સંવર પથે સાકળચંદ સંચરણું,
એવા ગુણથી મરણું રે, ફરી ફરી નહિ અવતરણું. ૭

શ્રી સમયસાર પ્રકરણ-ભાષાઅનુવાદ (સરહસ્ય)

(લેખક:—સદ્ગુણાનુરાગી કર્પૂરવિજયજી)

(અનુસંધાન ૪૯ ૩૧૭ થી.)

અથ સમ્યગ્ જ્ઞાન દર્શન પ્રરૂપણનામા અષ્ટમ અધ્યાય.

બાંધતત્ત્વમાં સમાવેશિત કરેલાં પુન્ય અને પાપને જૂઠાં ગણીએ તેા ઉક્ત સાત તત્ત્વો (ને બદલે) નવ તત્ત્વો પણ કહેવાય છે. સંક્ષેપે કે વિસ્તારે તે તત્ત્વોનો અવબોધ થવો તે સમ્યગ્જ્ઞાન કહેવાય છે. તે જ્ઞાન આલિનિબોધિક (મતિ), શ્રુત, અવધિ, મન:પર્યવ અને કેવળ લેદે કરીને પાંચ પ્રકારનું જાણવું. તે સર્વ તત્ત્વોની શ્રદ્ધા-પ્રતીતિ તે સમ્યગ્દર્શન-સમ્યગ્જ્ઞાનની ઉત્પત્તિના કારણરૂપ છે. તે સમ્યગ્દર્શન કોઈક જીવને ગુરૂ ઉપદેશાદિક વગરજ કર્મના ઉપશમાદિકવડે સ્વભાવે જ ઉપજે છે અને કોઈક જીવને કર્મ ઉપશમાદિ સદ્ભાવે ગુરૂ-ઉપદેશ અથવા જિનપ્રતિમા દર્શનાદિ બાહ્ય આલંબનની પ્રાપ્તિવડે ઉપજે છે. તે સમ્યગ્દર્શનના ત્રણ લેદ કહ્યા છે—૧ ઔપશમિક, ૨ ક્ષાયોપશમિક અને ૩ ક્ષાયિક. તેમાં ઔપશમિક સમકિત, ઉપશમશ્રેણીએ ચઢતાં અનંતાનુબંધી કષાયો અને સમકિતમોહની, મિશ્રમોહની તથા મિથ્યાત્વમોહની એ ત્રણ દર્શનમોહનીય ઉપશાન્ત થયે છતે ઉપજે છે. અથવા જે અનાદિ મિથ્યાદૃષ્ટિ જીવ અધ્યવસાય વિશેષરૂપ યથાપ્રવૃત્તિ કરણવડે આયુર્વર્જિત શેષ સાતે કર્મની સ્થિતિ પદ્યોપમના અસંખ્યાતમા ભાગે હીન એક કોડાકોડ સાગરોપમ પ્રમાણ કરીને, અપૂર્વકરણવડે દુર્લેધ રાગાદિજનિત ગ્રંથીને લેદી નાંખી, અનિવૃત્તિ કરણવડે અંતર્મુદૂર્ત કાળપ્રમાણ-જેમાં મિથ્યાત્વ મોહનીયનાં દળીયા વેદવાના નથી એવું અંતરકરણ કરે, તે કર્યે છતે મિથ્યાત્વ મોહનીયની બે સ્થિતિ થાય-પહેલી અંતર્મુદૂર્ત પ્રમાણ વેદાતી સ્થિતિ અને બીજી અંતરકરણથી ઉપરલી બાકીની સ્થિતિ. અંતર્મુદૂર્ત પ્રમાણ કાળે કરી પ્રથમ સ્થિતિ વેદાઈ રહ્યે છતે અંતરકરણના પહેલા સમયેજ મિથ્યાત્વ મોહનીયના દળીયાના ઉદયનો અભાવ હોવાથી તે જીવને ઔપશમિક સમકિત પ્રાપ્ત થાય છે. તેમજ જે સમકિતથી ચ્યવી-પડી મિથ્યાત્વ પામેલો સાદિ મિથ્યાદૃષ્ટિ જીવ સમકિત મોહની અને મિશ્રમોહની બંને પુંજોને મિથ્યાત્વમાં ક્ષેપવ્યા પછી પાછો શુભ પરિણામવંત બને છે તે શુભાશય જીવ પણ ઉક્ત સમકિતને પામી શકે છે.

એ રીતે ઔપધ વિશેષ સમાન પ્રાપ્ત થયેલા ઉપશય સમ્યક્ત્વવડે મદન કોદ્રવ સમાન મિથ્યાત્વ મોહનીય શોધાતું છતું ત્રણ પ્રકારનું થાય છે—૧ શુદ્ધ, ૨ અર્ધ-

૩૭૮

જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

વિશુદ્ધ અને ૩ અવિશુદ્ધ. ઉક્ત શુદ્ધાદિક પુનઃ અનુક્રમે તત્ત્વશ્રદ્ધાન, ઉદાસીનતા અને વિપરીત શ્રદ્ધા ઉપજન્નવાથી ૧ સમ્યક્ત, ૨ મિથ્ર અને ૩ મિથ્યાત્વરૂપ કહેવાય છે. જ્યારે શુદ્ધ પુનઃનો ઉદય થાય ત્યારે ક્ષાયોપશમિક સમકિત કહેવાય છે. કેમકે તેમાં ઉદયાગત મિથ્યાત્વનો (સમકિત મોહનીરૂપે વિપાકોદયવડે વેદીને) ક્ષય કરાય છે અને જે સત્તાગત (મિથ્યાત્વ) છે તેને ઉપશાન્ત કરાય છે. ક્ષાયોપશમિક સમકિતમાં મિથ્યાત્વનો વિપાકથી અનુભવ ન હોય, પ્રદેશથી-ઉદય તો હોય; જ્યારે ઉપશમ સમકિતમાં કોઈ પણ રીતે મિથ્યાત્વનો ઉદય નજ હોય. ક્ષાયક સમકિત તો અનંતાનુબંધી કષાયની ચોકડી અને દર્શનમોહનીય ત્રિકનો ક્ષય થયે છતે જ પ્રગટે છે.

ક્ષાયિક સમકિતની પ્રથમ પ્રાપ્તિ કરનારા સંજ્યાતા વર્ષના આઉળાવાળા મનુષ્યો જ ન્નણવા; અને એ ત્રણે પ્રકારનાં સમકિત વૈમાનિક દેવોમાં, પ્રથમની ત્રણ નર-કોમાં સંજ્યાત-અસંજ્યાત વર્ષાંશુ મનુષ્યોમાં, અને અસંજ્યાત વર્ષાંશુ તિર્થંચોમાં હોઈ શકે છે. બાકીના દેવોમાં, નારકોમાં અને સંજ્યાત વર્ષાંશુ સંજી પંચેન્દ્રિ તિર્થંચોમાં ઔપશમિક અને ક્ષાયોપશમિક એ બે સમકિત હોઈ શકે છે. એક બે ત્રણ અને અને ચાર ઇન્દ્રિયવાળાને તેમજ અસંજી પંચેન્દ્રિય જીવોને ઉક્ત ત્રણે સમકિત-માંથી એક પણ પ્રકારનું સમકિત લાભતું નથી. એ રીતે સમ્યક્ જ્ઞાન દર્શન પ્રરૂપણ નામા સમયસારનો આઠમો અધ્યાય થયો.

હવે સમ્યક્ ચારિત્ર પ્રરૂપણ નામા નવમો અધ્યાય કહે છે.

(નવમો અધ્યાય)

સદોપ વ્યાપારથી વિરમણું તેને સમ્યક્ ચારિત્ર કહ્યું છે. ૧ સર્વથી અને ૨ દેશથી એમ તે બે પ્રકારનું છે. તેમાં સર્વથી ભરત ઐરવત ક્ષેત્રમાં પહેલા છેલ્લા તીર્થંકરોના શાસનમાં પાંચ મહાવ્રત રૂપ છે, અને મધ્યના ૨૨ તીર્થંકરોના તેમજ મહાવિદેહ ક્ષેત્રવર્તી તીર્થંકરોના શાસનમાં પરિગ્રહનો ત્યાગ કર્યો છતે મૈથુનનો ત્યાગ થઈ ચૂક્યો એ છુદ્ધિથી ચાર મહાવ્રત રૂપ છે. તે ચારિત્ર-ધર્મની, પાંચ સમિતિ અને ત્રણ શુષ્ણિ માતા રૂપ છે કેમકે એ ‘પ્રવચન માતા’ થરી ચારિત્રધર્મની ઉત્પત્તિ, પાલન અને વિશુદ્ધિ થવા પામે છે. ૧ સામાયિક, ૨ છેદોપસ્થાપનીય, ૩ પરિહાર વિશુદ્ધિ, ૪ સૂક્ષ્મસંપરાય અને ૫ યથાજ્યાત એ પાંચ પ્રકારના ચારિત્ર ન્નણવા. ળીન્ત અને ત્રીજા પ્રકારના ચારિત્ર ભરત, ઐરવત ક્ષેત્રમાં પહેલા છેલ્લા તીર્થંકરોના શાસનમાં જ હોય છે. (બાકીના તીર્થંકરોના શાસનમાં એ બે ચારિત્ર હોતાં નથી, તે સિવાયનાં ચારિત્ર હોય છે, ત્યારે પહેલા છેલ્લા તીર્થંકરોના શાસનમાં સર્વે ચારિત્ર

શ્રી સમસાર પ્રકરણ-ભાષા અનુવાદ (સરહસ્ય)

૩૭૯

હોય છે). આ સર્વવિરતિ ચારિત્ર ગૃહત્યાગી સાધુજનોને હોય છે. તે પાળવામાં અસમર્થ ગૃહસ્થોને દેશવિરતિ ચારિત્ર હોય છે. તેને માટે પાંચ અભ્યુવ્રત, ત્રણ ગુણવ્રત અને ચાર શિક્ષાવ્રત, સર્વે મળીને બાર વ્રત કહ્યાં છે. ૧ બે કરણ ત્રણ જોગ, ૨ બે કરણ બે જોગ, ૩ બે કરણ એક જોગ, ૪ એક કરણ ત્રણ જોગ, ૫ એક કરણ બે જોગ અને ૬ એક કરણ એક જોગ એમ શ્રાવકને એક એક વ્રતને અંગીકાર કરવાની અપેક્ષાએ છ છ ભાંગા થાય છે. બે ત્રણ આદિ વ્રત અંગીકાર કરતાં દ્વિક ત્રિક આદિ સંયોગો આશ્રી અપર અપર વ્રત સંગ્રાંધી છ છ ભાંગાના સંવેધવડેયથોત્તર છ ગુણ થાય છે. (એક એક વ્રતમાં દ્વિક સંયોગે છત્રીશ છત્રીશ ભાંગા થાય છે.) આ પ્રમાણેની ભંગ સંખ્યા અને તે કેવી રીતે થાય છે તેની સવિસ્તર હકીકત આ પ્રકરણની ટીકા, શ્રાવકવ્રતભંગ પ્રકરણ, ધર્મસંગ્રહાદિથી જાણવી. અહીં વિસ્તાર વધવાના કારણથી અને સામાન્ય બુદ્ધિવાળા વાંચનારને લેખ મુશ્કેલ લાગે તેવો થઇ જવાના કારણથી લખેલ નથી.

પર્યોપમના અસંખ્યાતમા ભાગે ન્યૂત એક કોટાકોટી સાગરોપમ પ્રમાણ સાત કર્મની સ્થિતિ થાય ત્યારે જીવ સમક્રિત પામે છે, તે સ્થિતિમાંથી પદ્યોપમ પૃથક્ત્વ જેટલી સ્થિતિ ઘટે ત્યારે જીવ દેશવિરતિપણ પામે છે અને તેમાંથી પણ સંખ્યાતા સાગરોપમ જેટલી સ્થિતિ ક્ષય થાય ત્યારે જીવ સર્વવિરતિપણ પામે છે.

ઇતિ નવમ અધ્યાય

દશમો અધ્યાય.

મરકત રત્ન અને પદ્મરાગ રત્નાદિક લોક પ્રસિદ્ધ રત્નો કરતાં વિશિષ્ટ ગુણવાળાં સમ્યગ્ જ્ઞાન, દર્શન અને ચારિત્ર એ ત્રણ રત્નો કહેવાય છે.

પરસ્પર સાપેક્ષતાએ એ ત્રણ રત્નોનું મોક્ષ લક્ષણ ફળ કહ્યું છે, પણ એક બીજાની નિરપેક્ષતાએ તેવું ફળ કહ્યું નથી. (તદાશ્રયી દષ્ટાંત કહે છે.) જ્ઞાન ચારિત્ર યુક્ત છતાં દર્શન -સમક્રિત રહિત અંગારમર્દક અભવ્ય હતા એમ સંભળાય છે, અને જ્ઞાન દર્શન યુક્ત છતાં પણ ચારિત્ર રહિત કૃષ્ણ, શ્રેણિક તથા સત્યકી (વિદ્યાધર) પ્રમુખ અધોગતિને પામ્યા છે, તેથી એ ત્રણે રત્નો સંગાતેજ રહ્યા છતાં શોભા પામે છે. આગમ-સિદ્ધાન્તમાં કહ્યું છે કે ‘ કરણી વગરનું એકલું જ્ઞાન નકામું છે. તેમજ જ્ઞાન વગરની ક્રિયા પણ નકામી છે. (અગ્નિથી બચવા ઇચ્છતાં છતાં) આંખે દેખતો પાંગળો અને દોટ મારી જનારો આંધળો એ બંને બળી મૂલા.’

જ્ઞાન અને ક્રિયા ઉભયના મેળાપથી-કાર્યસિદ્ધિ થઈ શકે છે. એક ચક્રવડે રથ

૩૮૦

જ્ઞાન ધર્મ પ્રકાશ.

આવી શકતોજ નથી. આંધળો અને પાંગળો વનમાં એકઠાં મળી એક બીજાની સહાયથી બચી ક્ષેમકુશળ નગરમાં પેસી શક્યા.’

આ રત્નત્રયીની ઉત્કૃષ્ટપણે આરાધના કરનારા મહાનુભાવો તેજ ભવે, મધ્યમ રીતે આરાધના કરનારા ત્રણ ભવે અને જઘન્યપણે આરાધના કરનારા આઠ ભવે સીઝે, બુઝે, કર્મ-સુકત થાય, પરિનિર્વાણ પામે યાવત્ સર્વ દુઃખોનો અંત કરે. (પરંતુ) તેની વિરાધના કરનારા રત્નત્રયીને વિરાધી ચાર ગતિ રૂપ સંસાર અટવીમાં જ રખે. તે માટે અનંત (અવ્યાબાધ-મોક્ષ) સુખના અભિલાષી-આકાંક્ષાવાળા મહાનુભાવોએ આ રત્નત્રયીની આરાધના કરવાનો જ (ખાસ) ઉદ્યમ કરવો. એજ સાચો અર્થ-પરમાર્થ છે.

“ ગ્રંથ ઉપસંહાર. ”

શ્રી તીર્થંકર મહારાજના પ્રવચનમાં જે કુશળતા તે જ્ઞાન કહેવાય છે, અને તેમાં જ જે અતિ નિર્મળ રૂચિ તે શ્રદ્ધા-સમકિત કહેવાય છે, તેમજ સદોષ(પાપ) વ્યાપારથી જે વિરમવું તે ચારિત્ર કહેવાય છે. હે ભવ્યજનો ! મોક્ષફળદાયક આ રત્નત્રયીને તમે સહુ ગ્રહણ કરો !

સ્વપર ઉપકારને માટે સંગ્રહિત કરેલ આ સમયસાર (પ્રવચન-રહસ્ય) ને જે મહાશય બાણે-સદહે (માને) અને પાળે-તેનો યથાર્થ આદર કરે તે મહાનુભાવને મોક્ષપ્રાપ્તિ સુલભ બાણવી.

મેઘ અને ચંદ્રની જેમ લોકોને હિતકારી (સમૃદ્ધિ અને શીતળતા આપનારા), અને દેવતાઓને ઉદ્દાસ તથા ઉન્નતિદાયક પદ્મ-કમળની જેવી કાન્તિવાળા શ્રી ત્રિનેશ્વર પ્રભુનાં ચરણ સદાય (ભવ્યજનોને) મોક્ષ સુખ અર્પો ! વ્યંગમાં ગ્રંથકારે દેવચંદ્ર (દેવાનંદ-સ્વશિષ્યની ઉન્નતિ કરનાર) એવું સ્વનામ પણ પ્રદર્શિત કર્યું. (છેલ્લી ગાથામાં અતિમ મંગલાચરણ રૂપે ગ્રંથકારે બહુ સારું રહસ્ય બતાવ્યું છે તે વિસ્તારરૂચિજનોએ ટીકા ઉપરથી અવધારવું.) શિવમસ્તુ સર્વ જગતઃ

એ રીતે આરાધના વિરાધના ફળ નિરૂપણ નામા સમયસારનો દશમો અધ્યાય પૂર્ણ થયો; અને સમયસાર ગ્રંથ પણ પૂર્ણ થયો. ઇતિશભ્.

(આ ગ્રંથ શ્રી દેવાનંદસૂરિએ માગધી ગદ્યબંધ રચેલો છે. તેનાપર તેમણે પોતેજ સંસ્કૃત ટીકા રચી છે. (સંવત્ ૧૪૬૯) તેની ઉપરથી આ લેખ દુકામાં સારૂ લખવામાં આવ્યો છે.)

સ્વાર્થઅંધતા તજી ખરા સ્વાર્થનિષ્ઠ થવાની જરૂર.

૩૮૧

સ્વાર્થઅંધતા તજી ખરા સ્વાર્થનિષ્ઠ થવાની જરૂર.

“ સર્વઃ સ્વાર્થવશાજ્ઞનોભિરમતે નો કસ્ય કો વલ્લભઃ ”

સર્વ કોઈ પ્રાણી મનકલ્પિત સ્વાર્થ સાધી લેવાની ધૂનમાં મચી રહેલા દીસે છે. જ્યાંસુધી પોતાનો સ્વાર્થ સાધી લેવાની ગરજ હોય છે ત્યાંસુધી ગમે તેની ગમે તેટલી ઓશીયાળ પણ ભોગવે છે. પણ ‘ ગરજ સરી એટલે વૈઢડો વેરી ’ પોતાની મતલબ સરી પછી કોઈ કોઈની દરકાર કરતું જણાતું નથી. આતું નામ સ્વાર્થ અંધતા; બાકી વાસ્તવિક રીતે તો સ્વ એટલે આત્મા તેનો અર્થ એટલે પ્રયોજન, જેમાં હોય તે સ્વાર્થ. અર્થાત્ જેમાં આત્માનું ખરું વાસ્તવિક હિત સમાયેલું હોય તે સ્વાર્થ જ પ્રશંસનીય અને આદરણીય છે; અને જેમાં એથી વિપરીત અર્થ સમાયેલો હોય, અર્થાત્ જેથી સ્વહિત (આત્મહિત) થવાને બદલે ઉલટું અણુહિત થતું હોય ત્યાં થવાનો સંભવ હોય તેવા કાર્યમાં રાચ્યા માચ્યા રહેવું તે તો કેવળ સ્વાર્થઅંધતા જ લેખવા યોગ્ય છે. સજ્જન પુરૂષો આવી સ્વાર્થઅંધતા પસંદ કરતા નથી. તેઓ તો ઉપરોક્ત ખરી સ્વાર્થનિષ્ઠાને જ આદરે છે—સ્વીકારે છે.

ગૃહસ્થ-શ્રાવક હો તો સાધુ હો સહુ કોઈ આત્મહિતેથી જનોએ સ્વકર્તવ્યનિષ્ઠ થવાની જરૂર છે. જે કોઈ તેમાં પ્રમાદ તથા શિથિલતા કરે છે તે પતિત અવસ્થાને પ્રાપ્ત થતાં પરિણામે ઉપહાસ્યતાને પ્રાપ્ત થાય છે. શ્રીમાન્ હરિભદ્રસૂરિ કહે છે કે ‘ શાસ્ત્રમાં સ્વસ્વ (પોતપોતાના) અધિકાર તથા યોગ્યતાનુસારે જ સ્વોચિત કર્તવ્ય કરવાની મર્યાદા જણાવી છે, છતાં જેઓ સ્વચ્છંદ વૃત્તિથી અન્યથા આચરણ કરે છે તેમની અવદશા થવા પામે છે. ’ સાધુજનોએ શુદ્ધ સાધુમાર્ગ તરફ લક્ષ રાખી વિહિત માર્ગે જ ચાલવું જોઈએ. તેમણે નકામાં ગૃહસ્થોનાં ચુંથણામાં પડી ખુવાર થવું નહિ જોઈએ. શુદ્ધ ચારિત્રના ખપી સાધુજનોને થોડો પણ ગૃહસ્થનો પરિચય ચારિત્રમાં મલીનતા ઉપજાવી, છેવટે નીચે ગણાવી દઈ, હાંસીપાત્ર બનાવી દે છે. અને તે વાસ્તવિક જ જણાય છે, કેમકે ઉત્તમ પ્રકારનો ધર્મવ્યાપાર તજી જે નિકૃષ્ટ પ્રકારનો ગૃહસ્થ જેવો માર્ગ આપમતિથી અપત્યાર કરવાનુંય તેના એવા જ હાલ થવા જોઈએ. ગૃહસ્થનો પરિચય એટલે રાગાદિક પ્રતિબંધ એ જેમ જેમ વધતો જાય છે તેમ તેમ વધારે વધારે અને બેહોડી બેહોડી ખરાબી થવા પામે છે. અરે! આવા અનર્થકારી પ્રતિબંધ, કહો કે પરિચયથી કેટલાક સાધુઓ અધમ દશાને પામી અતે ઉભય બ્રહ્મ થયેલા જોવામાં તથા સાંભળવામાં આવ્યા છે. એ વાત સત્ય ને પ્રગટ છતાં ઘણા બાળ સાધુઓઃઅઘાપિ તેવા દુષ્ટ પરિચયને તજતા

૩૮૨

જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

નથી-જુહસ્થ શ્રાવક શ્રાવિકાઓનો પ્રતિબંધ રાખ્યા કરે છે અને તેમને તેમના સ્વાર્થઅંધતાના કલ્પિત માર્ગમાં બીજા સુખ-કલ્યાણ કે મૂર્ખ લાઇ જઇને સહાય કરે છે, એ બહુ ખેદની વાત છે. જેઓ જિનશાસનની ઉન્નતિ કરવા મહાત્મ્ય ધારણ કરી પાંચ સામે બંધાયેલા છે તેઓ પાછા પ્રચ્છન્નપણે આ પ્રગટપણે પૂર્વોક્ત પ્રતિબંધ રાખી અનેક પ્રદારના દુષ્કર્મ કરે અને તે વાતને પ્રત્યક્ષ કે પરોક્ષ રીતે બંધુતાં છતાં તેવા હરામી વેશધારીને યોગ્ય શિક્ષા આપવાને બદલે તેમના ધારેલાં નીચ કાર્ય સાધી લેવામાં અન્ય સહાયમૂલ થાય આ કેવી દૃષ્ટતા? કેવી નિર્લજ્જતા? અને કેવી નીચતા? જૈનશાસનમાં મનુષ્યપણે આવા નીચજનોનો જન્મ થવાને બદલે પણ રૂપે જન્મ થયો હોય તો તે ખેદકારક ગણાય નહિ. તેવાં નીચ કામ કરનાર અને કરાવનારાનો જન્મ કેવો નિષ્ફળ આપ્યો બાક છે તેનો ખ્યાલ સરખો પણ તે દુર્ભાગીઓને ક્યાંથી આવે? આ કડવાં લખાણથી તેવા નાદાન જીવોને હિત થવાનો ઓછો સંભવ છે, પણ તેવાં નીચ કાર્ય નિંદાપાત્ર હોઈ, કોઈ રીતે પુષ્ટિ આપવા યોગ્ય નથી જ એમ સમજી, જે કોઈ તેવાં નીચ-નિંદ્ય કાર્યને પુષ્ટિ આપતા અટકશે તેમને તો આ લખાણ અવશ્ય ઉપકારક થઈ શકશે.

ધૃતિશમ.

સન્મિત્ર કર્પૂરવિજયજી.

આત્માર્થી જનોઈ લક્ષમાં લેવા યોગ્ય કેટલાંક હિતવચનો.

૧ જ્યાં ગુણી જનોનો નિવાસ હોય, સત્ય-પ્રમાણિક વ્યવહાર ચાલતો હોય, પવિત્રતા સચવાતી હોય અને પ્રતિષ્ઠા વધતી હોય, તેમજ અનેક અપૂર્વ ગુણોનો લાભ મળતો હોય એવા શુભ સ્થાનમાંજ શુદ્ધિશાળી જનોએ પોતાનો વાસ કરવો-ત્યાંજ વસવું.

૨ જન્મમરણાદિ સૂતક પ્રસંગે તથા ગ્રહણ સમયે, અનેક અસ્વાધ્યાય સમયે અને તેવાજ અસ્વાધ્યાયવાળા સ્થળે ભણવું નહિ. (વિવેક વિલાસે ૮-૧૨૫)

૩ શાસ્ત્ર અનુરાગ (પ્રેમ), આરોગ્ય, વિનય, ઉદ્યમ અને શુદ્ધિગળ એ પાંચ જ્ઞાન અભ્યાસનાં અંતરંગ કારણ બાળુવાં, તેમજ સહાધ્યાયી (સાથે અભ્યાસ કરનાર), ભોજન, વસ્ત્ર, ભણાવનાર શુર, તથા જોઈતાં પુસ્તકોનો યોગ એ પાંચ અભ્યાસનાં બાહ્ય કારણો બાળુવાં.

૪ પોતાની સ્થિતિ-અનુકૂળતાને અનુસરી જે વ્યવસાય (ધંધો-રોજગાર) કરવો પડે તે પ્રમાણિકપણાથી જ કરવા દૃઢ પ્રતિજ્ઞાવંત થવું અને તેમ કરતાં જે દ્રવ્ય-લાભ મળે તેના ચાર વિભાગ કરવા. ૧ કોશ (ભંડાર) માટે, ૨ ધર્મકાર્ય માટે, ૩ ભોગ નિમિત્તે, અને ૪ કુટુંબ પોષણમાં વાપરવા માટે.

૫ જે જે ઉપાયોવડે આશ્રવ રોધ થાય-કર્મબંધ થતો અટકે તે તે ઉપાય સંવરાર્થીએ સેવવા. ક્ષમા, મૃદુતા (વિનય-નમ્રતા), સરલતા અને સંતોષવડે કો-ધાદિક કષાયનો રોધ કરવો; મન, વચન અને કાયશુભિવડે યોગ નિગ્રહ કરવો; અપ્રમાદ (પુરૂષાર્થ સેવન) વડે પ્રમાદનો પરિહાર કરવો; વિરતિ (વ્રત-પચ્ચ-ખાણ) વડે અવિરતિનો ત્યાગ, સમ્યક્ત્વવડે મિથ્યાત્વનો ત્યાગ, ચિત્તની સ્થિરતા વડે ચપળતાનો ત્યાગ અને શુભ ધ્યાનવડે, આર્તરોદ્ધ ધ્યાનનો ત્યાગ જરૂર કરવો.

ઇતિશમ્.

સન્નિમ્ન કપુરવિજયજી.

બુદ્ધિ સ્વરૂપ.

(૧) ઔત્પત્તિકી બુદ્ધિ વિષે ઉદાહરણો.

(અનુસંધાન પૃષ્ઠ ૩૫૯ થી.)

૨ હવે પાનિય એ બીજા પદથી સૂચવેલ ‘પણુ કર્યાતું’ દષ્ટાંત આ પ્રમાણે:-
એક ગામડીયો અને બીજો નાગરિક (નગરમાં રહેનારો) એમ બે પુરૂષો હતા. તેમાં ગામડીયો પોતાના ગામથી ચીલડાં લાવી નગરના દરવાજા પાસે વેચવા બેઠો હતો. તેને નાગરિક પુરૂષે કહ્યું કે-“જો હું આ તારાં સર્વે ચીલડાં ખાઈ જાઉં તો તું મને શું આપે?” ત્યારે ગામડીયો બોલ્યો કે-“તો હું તને આ દરવાજામાંથી ન નીકળે તેવો મોદક (લાડુ) આપું.” પછી બન્નેએ તે બાબતનું પણુ કર્યું (શરત કરી.) તેમાં બીજા માણસોને સાક્ષી પણ કરાવ્યા. પછી પેલા નાગરિક પુરૂષે તે સર્વ ચીલડાંઓ જરા જરા ખાઈને મૂઝી દીધાં, અને પછી તે ગામડીયા પ્રત્યે બોલ્યો કે-“મેં તારા સર્વે ચીલડાં ખાધાં, તેથી તે પ્રતિજ્ઞા કરેલો મોદક મને આપ.” ત્યારે ગામડીયો બોલ્યો કે-“તેં મારાં બધાં ચીલડાં ખાધાં નથી એટલે તને મોદક શેનો આપું?” નાગરિક બોલ્યો-“મેં તારાં સર્વ ચીલડાં ખાધાં છે. તે વાતની જો તને પ્રતીતિ (ખાતરી) કરાવું.” તેણે કહ્યું-“બહુ સારું, મને પ્રતીતિ કરાવ.” પછી તે બન્ને બજારમાં ગયા. ત્યાં વેચવા

માટે ચીમડાં પાથર્યાં. તેને ખરીદ કરવા માટે લોકો આવવા લાગ્યા. પણ ચીમડાં જોઈને લોકો કહેવા લાગ્યા કે—“ આ તારા સર્વે ચીમડાંઓ આપેલાં છે, તેથી અમે શી રીતે લઈએ ? ” આ પ્રમાણે લોકોના કહેવાથી સાક્ષીઓને તથા ગામડીયાને પણ તેની પ્રતીતિ (ખાતરી) થઈ. તેથી તે ગામડીયો આકુળઆકુળ થઈ વિચાર કરવા લાગ્યો કે—“ હવે મારે એવડો મોટો મોદક આને શી રીતે આપવો ? ” એમ વિચારીને તેણે વિનયથી નમ્ર થઈને પેલા નાગરિકને એક રૂપીયો (દંડનો) આપવા માંડ્યો. નાગરિકે તે અંગીકાર કર્યો નહીં. ત્યારે જે રૂપીયા આપવા લાગ્યો. તોપણ તેણે લીધા નહીં. એ રીતે વધતાં વધતાં ગામડીયો સો રૂપીયા આપવા લાગ્યો તોપણ નાગરિકે તો લીધા નહીં. ત્યારે તે ગામડીયે વિચાર્યું કે—“ હાથીની સામે હાથીને જ પ્રેરાય છે (મૂકાય છે.) તેથી આ ધૂર્ત નાગરિકે મને વચન વડે છેતર્યો છે, તેથી બીજા તેવાજ ધૂર્ત નાગરિક વિના મારાથી તે પાછો હટી શકશે નહીં. માટે આની સાથે થોડા દિવસની મુદતની વ્યવસ્થા કરીને કોઈ ધૂર્ત નાગરિક શોધી કાઢું. ” એમ વિચારીને તેણે મોદક આપવાની મુદત લીધી. પછી તપાસ કરતાં કોઈક ધૂર્ત નાગરિકે તેને બુદ્ધિ બતાવી. એટલે તેણે તે બુદ્ધિના બળે કરીને કંદોઈની દુકાનેથી એક મોદક લઈને સામા પક્ષવાળા ધૂર્તને બોલાવ્યો, તથા સર્વે સાક્ષીઓને બોલાવ્યા. પછી તેણે સાક્ષીઓ સમક્ષ દરવાજાને મોઢે મોદક મૂક્યો, અને મોદકને કહેવા લાગ્યો કે—“ હે મોદક ! જા, જા, નીકળ, નીકળ, ” પણ તે મોદક ચાલ્યો નહીં, ત્યારે તે ગામડીયાએ સાક્ષીઓને કહ્યું કે—“ મેં તમારી સમક્ષ એવી પ્રતિજ્ઞા કરી હતી કે ‘જે હું હારું તો જે મોદક આ દરવાજાના દ્વારે કરીને ન નીકળે તે મોદક મારે તને આપવો.’ તો આ મોદક નીકળતો નથી. તેથી આ મોદક દેવાવડે હું તમારા દેવામાંથી મુક્ત થયો છું. ” આ વાતને સાક્ષીઓએ તથા બીજા પાસે ઉલેલા લોકોએ પણ અંગીકાર કરી. આ રીતે સામા પક્ષવાળા ધૂર્તનો તેણે પરાજય કર્યો. અહીં બીજા ધૂર્ત નાગરિકની બુદ્ધિ ઔત્પત્તિકી સમજવી.

૩ હવે સુલ્લ એટલે વૃક્ષનું ઉદાહરણ આ પ્રમાણે:—

કોઈ ઠેકાણે માર્ગમાં મુસાફરે આંખાના ફળોને તોડી તોડીને ગ્રહણ કરવા લાગ્યા. તેમને વાંદરાઓ અંતરાય (વિદ્વ) કરવા લાગ્યા. તે વખતે પથિકો પોતાની બુદ્ધિના બળથી વાંદરાઓની ટેવ ‘જેવું ફેંકીએ તેવું સામું ફેંકવાની’ વિચારીને તે વાંદરાઓ તરફ પથરા ફેંકવા લાગ્યા. એટલે ક્રોધ પામેલા વાંદરાઓ તે પથિકોની તરફ આક્રમણ તોડી તોડીને ફેંકવા લાગ્યા. એ રીતે પથિકોની વગર મ્યાસે કાર્યસિદ્ધિ થઈ. આ પથિકોની ઔત્પત્તિકી બુદ્ધિ બાબતી.

૪ હવે સુંદર એટલે આંગળીનાં આભરણ (વીંટી) નું ઉદાહરણ કહે છે:—

શુદ્ધિસ્વરૂપ.

૩૮૫

રાજગૃહ નગરમાં શત્રુના સમૂહને જીતનાર પ્રસેનજિત નામે રાજા હતા. તેને વણા પુત્રો હતા. સર્વેમાં શ્રેષ્ઠિક નામના કુમારને રાજાએ પોતાના મનમાં રાજલક્ષણોથી યુક્ત જણ્યો, તેથી તેના ઉપર બીજાની ઈર્ષ્યા ન થવા માટે બીજા કુમારને જુદાં જુદાં ગામો આપ્યાં ત્યારે તેને કાંઈપણ આપ્યું નહીં. તેમજ વચનથી પણ તેને સારી રીતે બોલાવ્યો નહીં. તેનું કારણ એ હતું કે તેનું વધારે સન્માન થયેલું જોઈને કદાચ બીજા કુમારો તેને મારી પણ નાંખે. શ્રેષ્ઠિકને કાંઈપણ ન મળવાથી પોતાનું અપમાન થયેલું માનીને ક્રોધના આવેશથી તે દેશાંતરમાં ચાલ્યો. અનુક્રમે બેનાતટ નગરે ગયો. ત્યાં કોઈ વૈભવ રહિત થયેલા શ્રેષ્ઠીની દુકાને તે જોડો. તે શ્રેષ્ઠીએ તેજ રાત્રીએ સ્વપ્નામાં રત્નાકર (સમુદ્ર) ને પોતાની પુત્રીને પરણતો જોયો હતો, તેમજ તે દિવસે તે શ્રેષ્ઠીને શ્રેષ્ઠિકના પુણ્યપ્રભાવથી ચિરકાળથી સંઘરી રાખેલાં ઘણાં કરીયાણાંના સારી કિંમતે વિક્રય થવાથી મોટો લાભ (ઘણો નફો) પણ થયો. તથા મ્લેચ્છ લોકો પાસેથી બહુ મૂલ્યવાળાં રત્નો અલ્પ મૂલ્યવડે મળ્યાં. તેથી તેણે વિચાર કર્યો કે—“મારી પાસે જેઠેલા આ ભાગ્યશાળીના પુણ્યપ્રભાવથી આજે મને આટલીખંધી ઋણિ પ્રાપ્ત થઈ.” વળી તેની અત્યંત મનોહર આકૃતિ જોઈને શ્રેષ્ઠીએ મનમાં નિશ્ચય કર્યો કે—“જે રત્નાકર મેં રાત્રીએ સ્વપ્નમાં જોયો હતો તેજ આ છે.” એમ વિચારીને તે શ્રેષ્ઠીએ જે હાથ જોડીને વિનયપૂર્વક શ્રેષ્ઠિકને પૂછ્યું કે—“તમે કોના પરોણા છો?” શ્રેષ્ઠિકે કહ્યું કે—“તમારો.” તે વચન સાંભળીને જળધારાથી સીંચાયેલા કદંબ વૃક્ષના પુષ્પની જેમ તે શ્રેષ્ઠીનું સમગ્ર શરીર હર્ષથી રોમાંચિત થયું. પછી તેને પોતાને ઘર ઘણા સન્માન પૂર્વક તે લઈ ગયો. ત્યાં તેણે શ્રેષ્ઠિકને ઉત્તમ પ્રકારનું લોજનાદિક કરાવ્યું. આ પ્રમાણે બહુ દિવસ સુધી તે શ્રેષ્ઠીને ધનના લાભમાં વૃદ્ધિ થવાથી શ્રેષ્ઠિકના અસાધારણ પુણ્યપ્રભાવને જોઈને શેઠે પોતાની નંદા નામની પુત્રી તેને પરણાવી. શ્રેષ્ઠિક પણ તેણીની સાથે ઈદ્રાણીની સાથે ઈદ્રની જેમ સુખ લોગવતો અને કામદેવના મનોરથોને પૂર્ણ કરતો પાંચે ઈદ્રિયોના લોગમાં લાલસાવાળો થઈને ત્યાંજ રહ્યો. કેટલાક દિવસ પછી નંદા ગર્ભવતી થઈ. તેવા સમયમાં અહીં પ્રસેનજિત રાજાએ પોતાનો અંતસમય નજીક આવ્યો જાણીને શ્રેષ્ઠિકને લોકપરંપરાએ બેનાતટ નગરે રહેલો જાણી તેને બોલાવવા માટે તરતજ ઉંટના સ્વારો મોકલ્યા. તેઓએ ત્યાં આવીને શ્રેષ્ઠિકને વિજ્ઞપ્તિ કરી કે—“હે દેવ ! શીઘ્રપણે ચાલો. આપને પિતાશ્રી જલદી બોલાવે છે.” તે સાંભળીને શ્રેષ્ઠિકે નંદાની રજા લીધી.

“અમ્હે રાયગિહે, પંડુરકુહા હવાંતિ ગોયાલા ।

જહ અમ્હેર્હિ કજ્જં, તો તત્થ તં ઇજ્જહ ત્તિ ॥ ૧ ॥

“અમે રાજગૃહમાં ધોળી ભીંતોવાળા મકાનમાં રહેનારા ગોપાલો (ગો-પૃ-થ્વીને પાળનારા-રાજ) છીએ. જો તારે અમારું કાર્ય હોય તો ત્યાં આવજે.”

આ પ્રમાણેના અક્ષરો કોઈક ઠેકાણે લખીને શ્રેણિક રાજગૃહ તરફ ગયા. અહીં નંદાને દેવલોકથી આવેલા મોટા ભાગ્યવાળા ગર્ભપ્રભાવથી એવો દોહદ થયો કે—“હું મોટા હસ્તી ઉપર આરૂઢ થઈને સમગ્ર લોકોને દ્રવ્યદાન પૂર્વક અભયદાન આપું.” તેના પિતાએ આવો દોહદ ઉત્પન્ન થયેલો જાણીને રાજાને વિનંતિ કરીને તે દોહદ પૂર્ણ કર્યો. પછી કાળક્રમે કરીને પ્રસવ સમય પ્રાપ્ત થયો ત્યારે પ્રાતઃકાળે સૂર્યગિ-ળની જેમ દશે દિશાઓને પ્રકાશ કરતો ઉત્તમ પુત્ર પ્રસવ્યો. દોહદને અનુસારે તેનું અભાય એવું નામ પાડ્યું. તે અભયકુમાર નંદનવનમાં રહેલા કદપવૃક્ષની જેમ સુખે કરીને વૃદ્ધિ પામવા લાગ્યો, યોગ્ય સમયે તેણે શાસ્ત્રાદિકનો પણ અભ્યાસ કર્યો. એકદા તેણે પોતાની માતાને પૂછ્યું કે—“હે માતા ! મારા પિતા કયાં છે ?” ત્યારે નંદાએ તેને મૂળથી આરંભીને સર્વ વૃત્તાંત ચથાર્થ રીતે કહી બતાવ્યો, તથા તેણે જતી વખતે લખેલા અક્ષરો પણ બતાવ્યા. ત્યારે અભયકુમારે માતાએ કહેલા વૃત્તાંતના તાત્પર્યને જાણવાથી તથા લખેલા અક્ષરોનું તાત્પર્ય સમજવાથી જાણ્યું કે—“મારા પિતા રાજગૃહ નગરમાં રાજા છે.” એમ જાણીને તેણે માતાને કહ્યું કે—“આપણે અહીંથી રાજગૃહ નગરે જઈએ.” તે બાલી—“હે વત્સ ! તું જે કહે તે હું કરું.” ત્યાર પછી અભયકુમાર પોતાની માતા સહિત કોઈ સાર્થની સાથે ત્યાં જવા આવ્યો. રાજગૃહ નગરના બાહ્ય પ્રદેશ સમિપે આવ્યો, એટલે અભયકુમાર પોતાની માતાને ગામ બહાર ઉદાનમાં મૂકીને “ અત્યારે નગરમાં શું થાય છે ? તથા રાજાનું દર્શન શી રીતે થશે ? ” તેનો નિર્ણય કરવા તે રાજગૃહ નગરમાં પેઠા. ત્યાં નગરમાં પ્રવેશ કરતાં જ એક જળ રહિત ઉંડા કુવાને કાંઠે લોકોને એકઠા થયેલા જોયા. અભયકુમારે એક માણસને પૂછ્યું કે—“શામાટે આ લોકો એકઠા થયા છે ?” ત્યારે તેણે કહ્યું કે—“ આ કુવાની અંદર રાજાએ પોતાની મુદ્રિકા (વીંટી) નાખી છે, તે વીંટીને જે કોઈ પુરૂષ કુવાને કાંઠે રહીને પોતાના હાથે કરીને ગ્રહણ કરે તેને રાજા મોટી વૃત્તિ (આજીવિકા) ગાંધી આપે તેમ છે.” તે સાંભળીને અભયકુમારે તે વાત ચોક્કસ કરવા પાસે રહેલા રાજપુરૂષોને પૂછ્યું, તેઓએ પણ તેજ પ્રમાણે કહ્યું. ત્યારે અભયે કહ્યું કે—“ હું કાંઠે ઉભો રહીને વીંટી ગ્રહણ કરીશ.” રાજપુરૂષો બોલ્યા કે—“ પુશીથી ગ્રહણ કરી લો. આ બાબતમાં રાજાએ જે પ્રમાણે પ્રતિજ્ઞા કરી છે, તે પ્રમાણે તે કરશે.” પછી અભયકુમારે પોતાની દષ્ટિવડે તે મુદ્રિકાને સારી રીતે જોઈને આર્દ્ર (લીધું) છાણ તેના પર નાંખ્યું, એટલે તેમાં તે મુદ્રિકા ભરાઈ ગઈ. પછી તે છાણની ઉપર સળગાવેલું ઘાસ નાંખીને તેને સૂકવી દીધું. પછી પાણીના

પ્રવાહવંડે તે કુવો કાંઠાં સુધી ભરી દીધો. એટલે મુદ્રિકા સહિત તે શુષ્ક છાણ ઉપર તરી આવ્યું. તેને તેણે પોતાના હાથ વતી કાંઠે રહીને જ લઈ લીધું અને તેમાંથી વીંટી કાઢી લીધી. તે બેઠને લોકોએ આનંદને કાલાહલ કર્યો. રાજપુરુષોએ તે વૃત્તાંત રાજને કહ્યો. તે સાંભળીને રાજએ તેને પોતાની પાસે બોલાવ્યો, ત્યારે અભયકુમાર રાજની પાસે ગયો, અને પ્રણામ કરીને તેમની પાસે મુદ્રિકા મૂકી. રાજએ તેને પૂછ્યું કે—“હે વત્સ ! તું કોણ છે ?” અભયે કહ્યું—“હે દેવ આપનો પુત્ર છું.” રાજએ પૂછ્યું—“શી રીતે ?” ત્યારે અભયે સર્વ વૃત્તાંત રાજને કહી બતાવ્યો. તે સાંભળીને રાજ અત્યંત હર્ષ પામ્યો. પછી અભયને પોતાના ઉત્સંગમાં એસાડીને રાજએ સ્નેહ સહિત તેના મસ્તકનું સુગંધ કર્યું. પછી શ્રેણિક રાજએ અભયકુમારને પૂછ્યું કે—“હે વત્સ ! તારી માતા ક્યાં છે ?” તેણે કહ્યું—“હિ દેવ ! ગામની બહાર ઉદ્યાનમાં છે.” તે સાંભળીને રાજ પોતાના પરિવાર સહિત તેણીની સામે ગયો. અભયકુમારે આગળથી જઈને સર્વ વૃત્તાંત પોતાની માતાને કહ્યો. તે સાંભળીને નંદા પોતાના શરીરની શોભા કરવા લાગી. તે વખતે અભયકુમારે તેણીને નિષેધ કર્યો કે—“હે માતા ! પતિના વિરહવાળી કુળવાન સ્ત્રીઓને પોતાના પતિના દર્શન થયા પહેલાં શરીરની શોભા કરવી ઉચિત નથી.” તેવામાં શ્રેણિક રાજ આવી પહોંચ્યા. નંદા તેના પગમાં પડી. રાજએ વસ્ત્રઆભૂષણાદિક આપીને તેણીનું અત્યંત સ્નેહપૂર્વક સન્માન કર્યું. પછી મોટી વિભૂતિ (વૈભવ) પૂર્વક પુત્ર સહિત નંદાને પુર પ્રવેશ કરાવ્યો અને અભયકુમારને મુખ્ય મંત્રીનું પદ આપ્યું. આ દષ્ટાંતમાં વીંટી કાઢવામાં વાપરેલી અભયકુમારની બુદ્ધિ ઔત્પત્તિકી બાબતી.

૫ હવે પટ એટલે વસ્ત્રનું ઉદાહરણ આ પ્રમાણે છે:—

કોઈ બે પુરુષો હતા, તેમાં એકને ચોઢવાનું વસ્ત્ર સૂત્રનું હતું અને બીજાને ઉનનું વસ્ત્ર હતું. સૂત્રનું વસ્ત્ર ઉનના વસ્ત્ર કરતાં વધારે કિંમતી હતું. તે બંને સાથે જઈને કોઈ જળાશયમાં સ્નાન કરવા લાગ્યા. પછી ઉનના વસ્ત્રવાળો સ્નાન કરીને વહેલો નીકળી પોતાનું વસ્ત્ર પડતું મૂકી બીજાનું સૂત્રનું વસ્ત્ર લઈને આવ્યો. તે બેઠને બીજાએ પોતાનું વસ્ત્ર માગ્યું, પણ તેણે આપ્યું નહીં. તેથી રાજકુળમાં તેની ફરીયાદ થઈ. ત્યારે ન્યાયના અધિકારીએ તે બંનેનાં મસ્તકને કાંચકી વડે ઓળાવ્યાં, એટલે ઉનના વસ્ત્રવાળાના માથામાંથી ઉનના સૂક્ષ્મ અવયવો ખર્યા. તેથી ન્યાયાધિકારીએ બાણ્યું કે—“આ પુરુષ સૂત્રના વસ્ત્રનો સ્વામી નથી.” એમ નિશ્ચય કરી તેનો નિગ્રહ કર્યો, અને બીજાને તેનું સૂત્રનું વસ્ત્ર આપ્યું. અહીં ન્યાયાધિકારીની ઔત્પત્તિકી બુદ્ધિ બાબતી.

૬ હવે સરઢ એટલે કાકીડાનું ઉદાહરણ આ રીતે છે:—

કોઈ એક પુરૂષ બહિર્ભૂમિએ ગયો. ત્યાં તેની ગુદાની નીચે બિલમાં પ્રવેશ કરતા એક કાકીડાની પૂંછડી તેની ગુદાને ઝડકી. તે વખતે તેને શંકા થઈ કે— “ખરેખર મારા શરીરમાં કાકીડા પેસી ગયો.” પછી તે ઘેર ગયો. પરંતુ તે શંકાને લીધે તેને ઘણી જ અકળામણ થઈ, અને તેથી તે કેટલેક દિવસે અત્યંત કૃથ થઈ ગયો. પછી તેણે વૈદ્યને તે વાત કરી. વૈદ્યે જાણ્યું કે—“ આ વાત તદ્દન અસંભવિત છે, માત્ર આને ખોટી શંકા ઉત્પન્ન થઈ છે, તેનું જ આ પરિણામ છે. ” એમ વિચારીને તે વૈદ્ય બોલ્યો કે—“ જો તું મને સો રૂપીયા આપે તો હું તારી વ્યાધિ મટાડી તને વ્યાકુળતા રહિત કરું. ” પેલાએ તે વાત અંગીકાર કરી. એટલે વૈદ્યે તેને રેચનું ઔષધ આપ્યું. અને લાખના રંગથી ખરડેલો એક કાકીડા ઘડામાં નાંખીને તેને તેમાં મલોત્સર્ગ કરાવ્યો. પછી તે વૈદ્યે તેને વિદ્યાથી ખરડાએલો કાકીડા ઘડામાં પડેલો દેખાડ્યો. તે જોઈને તેની શંકા દૂર થઈ, એટલે પાછું તેનું શરીર પ્રથમની જેવું પુષ્ટ થયું. અહીં વૈદ્યની ઔત્પત્તિકી બુદ્ધિ જાણવી.

૭ હવે કાગ એટલે કાગડાનું ક્ષાંત આ પ્રમાણે:—

ઘેનાતટ નામના નગરમાં કોઈ ઝોધે કોઈ સ્વેતાંખર ક્ષુલ્લક સાધુને પૂછ્યું કે—“ હે ક્ષુલ્લક ! તમારા અહીં સર્વજ્ઞ છે, અને તેના તમે પુત્રો છો, તો તું કહે કે આ ગામમાં કાગડા કેટલા વસે છે ? ” તે સાંભળીને ક્ષુલ્લકે વિચાર્યું કે—“ આ ઝોદ શક છે, માટે તેની સામે શકતા વાપરીનેજ તેને જીતવો જોઈએ. ” આ પ્રમાણે વિચારીને ક્ષુલ્લકે તેને આ પ્રમાણે કહ્યું કે:—

“ સદ્વિ કાગસહસ્તા, ર્હર વેનયદે પરિવસંતિ ।

જઈ ઝળગા પવાસિયા, અખ્મહિયા પાહુણા આયા ॥ ૧ ॥ ”

“ હે ભિક્ષુ ! આ ઘેનાતટ પુરમાં સાઠ હજાર કાગડાઓ વસે છે. પણ અત્યારે ગણતાં જો તે કરતાં ઓછા થાય તો બાકીના પરદેશ ગયા છે એમ જાણવું અને જો તેથી વધારે થાય તો તેટલા પરોણા આવ્યા છે એમ સમજવું. ”

આવો ઉત્તર સાંભળીને પેલો ઝોદ ભિક્ષુ નિરૂત્તર થઈ ગયો, તેથી જાણે મસ્તક ઉપર લાકડીનો મઢાર પડ્યો હોય તેમ માથાને ખજવાળતો મૌનપણે ચાલ્યો ગયો. અહીં ક્ષુલ્લકની ઔત્પત્તિકી બુદ્ધિ જાણવી.

૮. હવે ઉચ્ચાર એટલે વિદ્યાનું ઉદાહરણ આ પ્રમાણે:—

કોઈ ગામમાં એક શૂદ્ર જાતિનો માણસ રહેતો હતો. તેની બાર્યા નવા યૌવનની ઉત્પત્તિથી મનોહર હતી, તથા તેણી પોતાના બે નેત્રોના વક્ર અવલોકન રૂપી

મોટા ભાલાવડે સમગ્ર કામી પુરૂષો રૂપી મૃગોના હૃદયને લેદલી હતી, અને તેણીનું મન અત્યંત કામદેવના ઉદયથી ઉન્મત્ત હતું. પેલો શૂદ્ર પુરૂષ એકદા તે ભાર્યા સહિત દેશાંતર આવ્યો. માર્ગમાં તેને કોઈ ધૂર્ત પથિક મળ્યો (સાથે થયો). તેની સાથે તે શૂદ્રની ભાર્યાએ પ્રીતિ બાંધી એટલે તે ધૂર્ત બોલ્યો કે—“ આ તો મારી ભાર્યા છે. ” અને શૂદ્ર કહેવા લાગ્યો કે—“ મારી ભાર્યા છે. ” આ પ્રમાણે વિવાદ કરતાં તે બંને જણા માર્ગમાં કોઈ નગર આવ્યું તેમાં ગયા, અને રાત્ર પાસે તે બંનેના વિવાદની ફરીયાદ થઈ, તે વખતે ન્યાયાધિકારીએ તે બંનેને જૂઠું જૂઠું પૂછ્યું કે—“ ગઈ કાલે તમે શું ખાધું હતું ? ” તેમાં શૂદ્રે કહ્યું કે—“ ગઈ કાલે મેં તથા મારી ભાર્યાએ તલના લાડુ ભક્ષણ કર્યા હતા. ” પછી ધૂર્તને પૂછતાં તેણે કાંઈ જુદું જ ખાધાનો ઉત્તર આપ્યો. પછી ન્યાયાધિકારીએ તે બંનેને રેચતું ઔષધ આપ્યું તેથી તેણીને રેચ લાગ્યો. તેમાં વિદ્યાની અંદર તલ નીકળ્યા. તેથી તે સ્ત્રી શૂદ્રને સોંપી, અને ધૂર્તને કાઢી મૂક્યો. અહીં ન્યાયાધિકારીની ઔત્પત્તિકી બુદ્ધિ બાજુવી.

૯ હવે ગય એટલે હાથીનું ઉદાહરણ આ પ્રમાણે:—

વસંતપુર નગરમાં કોઈ રાત્ર હતો. તેણે અતિશય બુદ્ધિવાળો કોઈ એક મંત્રી કરવાની ઇચ્છાથી ચોટામાં પોતાના હાથીને બાંધીને આઘોષણ કરાવી કે—“ આ હાથીને જે કોઈ તોળી આપશે તેને રાત્ર મોટી આજીવિકા બાંધી આપશે. ” આ આઘોષણ સાંભળીને કોઈ એક પુરૂષે તે હાથીને મોટા તળાવમાં લઈ જઈ વહાણ ઉપર ચડાવ્યો. તે વખતે તે હાથીના ભારથી તે વહાણ જેટલું પાણીમાં ડુબ્યું તે ઠેકાણે નીશાની કરીને તે હાથીને વહાણમાંથી કાંઠે ઉતાર્યો. પછી તે વહાણમાં પોતે કરેલી નીશાની સુધી વહાણ પાણીમાં ડુબે તેટલા મોટા મોટા પથરા ભર્યા. પછી તે સર્વ પથરાઓ અનુક્રમે તોળી લીધા, અને તે સર્વ તોલને એકત્ર કરી રાત્રને નિવેદન કર્યું કે ‘આટલા તોલવાળો હાથી છે. ’ તે બાજીને રાત્ર હર્ષ પામ્યો અને તેને સર્વ મંત્રીઓમાં મુખ્ય મંત્રી કર્યો. અહીં આ પુરૂષની ઔત્પત્તિકી બુદ્ધિ બાજુવી.

૧૦ હવે ઘયળ એટલે બાંક (ચારણ) નું ઉદાહરણ આ પ્રમાણે:—

કોઈ વિટ જાતિનો પુરૂષ રાત્રની સમીપે હતો. તેની પાસે રાત્રએ પોતાની પટ્ટરાણીની પ્રશંસા કરી કે—“ અહો ! મારી રાણી એટલી બધી વ્યાધિ રહિત છે કે તે કદાપિ વાયુનો સંચાર પણ કરતી નથી. ” તે સાંભળીને વિટ બોલ્યો કે—“ હે દેવ ! એવું કદાપી બની શકેજ નહિ. ” રાત્રએ પૂછ્યું—“ કેમ ન બને ? ” વિટ બોલ્યો—“ હે દેવ ! દેવી ધૂર્ત છે, તેથી જ્યારે તે સુગંધી પુષ્પોનું ચૂર્ણ કરીને આ-

પત્ની નાસિકા પાસે તેનો સુવાસ આપે, ત્યારે આપે બાણુનું કે તે દેવીને અત્યારે વાતસંચાર થયો છે. ” એકદા રાજાએ તે પ્રમાણે ધ્યાનમાં રાખ્યું, એટલે વાતસંચાર થવાનો નિશ્ચય થવાથી રાજા હસ્યો. ત્યારે રાણીએ હસવાનું કારણ કહેવાને ઘણાજ આગ્રહ કર્યો. રાજાએ ઘણો આગ્રહ થવાથી પૂર્વનો વૃત્તાંત કહ્યો. તે સાંભળીને તે વિટ ઉપર રાણી કોપ પામી, અને તેને દેશત્યાગ કરવાનો હુકમ કર્યો. તે વિટે પણ બાણુનું કે—“ અરેઅર રાજાએ પૂર્વનો વૃત્તાંત દેવીને કહ્યો હશે, તેથીજ દેવીએ મારા પર કોપ કર્યો જણાય છે. ” પછી તે વિટ ઘણા જોડાનો સમૂહ લઈને રાણી પાસે ગયો, અને તેણે દેવીને વિનંતિ કરી કે—‘ હે દેવી ! હું દેશાંતર ભઠું છું. ’ દેવીએ તેની પાસે જોડાનો સમૂહ જોઈને તેને પૂછ્યું કે—‘ અરે ! આટલા બધા જોડાનો સમૂહ શા માટે લીધો છે ? ’ તે બોલ્યો કે—‘ હે દેવી ! આટલા જોડા અનુક્રમે પહેરીને જેટલા દેશોમાં હું જઈ શકીશ તેટલા દેશોમાં આપની કીર્તિનો વિસ્તાર કરીશ. (એટલે કે આપની શુભ વાત જગન્નહર કરીશ.) ” તે સાંભળીને દેવીએ વિચાર્યું કે—“ આ તો ઉલટી સર્વ દેશોમાં મારી અપકીર્તિ થશે. ” એમ વિચારીને દેવીએ તેને સમન્નવીને પરદેશ જતો અટકાવ્યો. અહીં વિટની ઔત્પત્તિકી બુદ્ધિ બાણવી.

૧૧ હવે ગોલ એટલે ગોળીનું ઉદાહરણ આ પ્રમાણે:—

કોઈ બાળકની નાસિકામાં લાખની ગોળી કોઈ અણુધારી રીતે પેસી ગઈ. તેથી તેના માતાપિતા અત્યંત દુઃખી થવા લાગ્યા, પછી તેમણે તે બાળક કોઈ સોનીને દેખાડ્યો. તે સોનીએ એક લોઢાની સળીનો અગ્રભાગ તપાવીને તે વડે ધીમે ધીમે તે લાખની ગોળી યત્નપૂર્વક જરા જરા તપાવી તપાવીને કકડે કકડે આખી ગોળી કાઢી લીધી. અહીં સોનીની ઔત્પત્તિકી બુદ્ધિ બાણવી.

૧૨ હવે સ્તંભ એટલે સ્તંભનું ઉદાહરણ આ પ્રમાણે:—

કોઈએક રાજાએ બુદ્ધિમાન મંત્રીની શોધને માટે એક મોટા વિશાળ તળાવની વચ્ચે એક સ્તંભ બોડાવ્યો. પછી તેણે આઘોષણ કરાવી કે—“ જે કોઈ માણસ તળાવને કાંઠે રહીને વચ્ચે રહેલા સ્તંભને દોરડાવડે બાંધી આપશે તેને રાજા લાખ રૂપીયા ઇનામ તરીકે આપશે. ” આ પ્રમાણેની આઘોષણ સાંભળીને કોઈ પુરૂષે તળાવને કાંઠે એક સ્થળે ભૂમિમાં એક ખીલો નાંખી તેની સાથે દોરડાનો એક છેડો બાંધ્યો, પછી તે દોરડાનો બીજો છેડો હાથમાં રાખીને તળાવની ચોતરફ કાંઠે કાંઠે ફેર માર્યો, પછી પેલા છેડાને આગળીએ કરી તેમાં બીજો છેડો પસેવીને એમણે એટલે મધ્યમાં રહેલા સ્તંભને દોરડું બંધાઈ ગયું. એ રીતે તેણે તે સ્તંભને કીનારે રહીને બાંધ્યો. લોકોએ તેની બુદ્ધિની પ્રશંસા કરી. રાજપુરૂષોએ તે

બુદ્ધિસ્વરૂપ.

૩૯૧

વાત રાજ્યને નિવેદન કરી, એટલે રાજ્ય ખુશી થયો અને તેને લાખ રૂપીઆના ઇનામ સાથે મંત્રી પદ આપ્યું. અહીં તે પુરૂષની ઔત્પત્તિકી બુદ્ધિ જાણવી.

૧૩ મું ચુદ્ધિગુ તું દષ્ટાંત પ્રથમ ગાથામાં કહેલ છે તે અત્ર લખ્યું નથી.

૧૪ હવે મગ્ગ એટલે માર્ગનું ઉદાહરણ આ પ્રમાણે—

કોઈ પુરૂષ પોતાની ભાર્યાને લઈને ગાડીમાં બેસી બીજે ગામ જતો હતો, માર્ગમાં કોઈક સ્થાને તેની ભાર્યા શરીરચિંતાને માટે વાહનમાંથી નીચે ઉતરી, તે સ્ત્રી શરીરચિંતાને માટે કેટલીક દૂર ભૂમિ ગઈ, ત્યારે તે સ્થાનમાં રહેનારી કોઈ વ્યંતરી તે પુરૂષનું રૂપ સૌભાગ્ય વિગેરે જોઈને કામકીડાની ઇચ્છાથી તે સ્ત્રીનું રૂપ ધારણ કરીને આવી અને વાહનમાં ચડી બેઠી. પછી પેલી સ્ત્રી શરીરચિંતા કરીને જેવામાં વાહનની સમીપે આવે છે, તેટલામાં પોતાના જેવા સ્વરૂપવાળી બીજી કોઈ સ્ત્રીને વાહનમાં બેઠેલી જોઈ. તે વખતે પેલી વ્યંતરીએ પુરૂષને કહ્યું કે—“ આ કોઈ વ્યંતરી મારું રૂપ ધારણ કરીને તમારી પાસે આવવા ઇચ્છે છે, તેથી બળદોને જલદી હાંકો. ” તે સાંભળીને પુરૂષે તે પ્રમાણે કહ્યું. ત્યારે સાચી સ્ત્રી ખૂમ પાડતી તેની પાછળ દોડવા લાગી, તેણીને ખૂમ પાડતી જોઈને તે પુરૂષનું ચિત્ત મુંઝાયું, તેથી તે બળદોને ધીમે ધીમે હાંકવા લાગ્યો. સાચી સ્ત્રી ગાંડાની પાસે આવી, એટલે તે ભાર્યાને ને વ્યંતરીને પરસ્પર કઠોર શબ્દોથી કલહ થવા લાગ્યો, એમ કરતાં કોઈ ગામમાં આવ્યા, એટલે ત્યાં બંને સ્ત્રીઓએ રાજકુળમાં ફરીયાદી કરી. ન્યાયાધીશે તેના પુરૂષને પૂછતાં તે પુરૂષે તેના નિર્ણય કરી શક્યો નહીં, એટલે તે તે ઉદાસીન જ (મધ્યસ્થ જ) રહ્યો. ત્યારે ન્યાયાધિકારીએ તે પુરૂષને ઘણે દૂર ઉભો રાખીને તે બંને સ્ત્રીઓને કહ્યું કે—“ તમારામાંથી જે સ્ત્રી આ પુરૂષને પોતાના હાથવતી અહીં ઉભી ઉભી અડકે તેણીને આ પતિ છે એમ જાણવું. ” તે સાંભળીને વ્યંતરી પોતાનો હાથ લાંબો કરીને દૂર રહી સતી તેને અડકી. તે જોઈને ન્યાયાધિકારીએ તેણીને વ્યંતરી જાણી, તેથી તેણીને કાઢી મૂકી, અને બીજી સ્ત્રી સાચી હતી તે તેણીના પતિને સોંપી. અહીં ન્યાયાધિકારીની ઔત્પત્તિકી બુદ્ધિ જાણવી.

૧૫ મું રૂપિય એટલે સ્ત્રીનું દષ્ટાંત છે તે અહીં લખ્યું નથી.

૧૬ હવે પદ્મ એટલે પતિનું દષ્ટાંત આ પ્રમાણે—

કોઈ બે લાઈ વચ્ચે એક ભાર્યા હતી અને તે બંનેપર સરખો પ્રેમ રાખતી હતી. તે બાગત લોકોને ઘણું આશ્ચર્ય થતું હતું કે—“આ સ્ત્રી બંને ઉપર સરખો

૧ દેશ વિશેષે એવી પ્રવૃત્તિ હોય છે.

એમ શીરીતે રાખતી હશે ? ” આ વાત કર્ણપરંપરાએ રાજાએ પણ સાંભળી. તેને પણ અત્યંત આશ્ચર્ય થયું. ત્યારે મંત્રી બોલ્યો કે—“હૈ દેવ ! એ રીતે કદાપિ હોઈ શકે જ નહીં, કાંઈક પણ ન્યૂનાધિક પ્રીતિ હોવી જ જોઈએ.” રાજાએ પૂછ્યું કે—“તે શીરીતે બાણી શકાય ?” મંત્રીએ કહ્યું—“હૈ દેવ ! હુંક સુદતમાંજ આપના બાણવામાં તે આવે એમ હું યત્ન કરીશ.” પછી મંત્રીએ તે સ્ત્રીને એક લેખ લખી મોકલ્યો. તેમાં લખ્યું કે—“ તારા બન્ને પતિને જૂદા જૂદા ગામમાં પ્રાતઃકાળે મોકલવા. તેમાં એકને પૂર્વ દિશામાં રહેલા અમુક ગામે મોકલવો અને બીજાને પશ્ચિમ દિશાએ અમુક ગામે મોકલવો. અને તે બન્નેને તેજ દિવસે સાંજે પાછા આવવાનું કહેવું.” આ પ્રમાણેના લેખ વાંચીને તેણીએ જેના પર ન્યૂન રાગ હતો તેને પૂર્વ દિશાના ગામે મોકલ્યો, અને જેના પર અધિક રાગ હતો તેને પશ્ચિમ દિશાના ગામે મોકલ્યો. તેથી જે પૂર્વ દિશામાં ગયો હતો, તેને જતાં અને આવતાં બન્ને વખત સન્મુખ સૂર્ય આવવાથી માર્ગને શ્રમ વિશેષ લાગ્યો અને જે પશ્ચિમમાં ગયો હતો તેને જતાં આવતાં બન્ને વખત સૂર્ય પાછળ રહેવાથી ઓછી ગ્લાની લાગી. તે ઉપરથી મંત્રીએ એકને મંદરાગવાળો અને બીજાને અધિક રાગવાળો બાણ્યો. તેણે રાજાને તે હકીકત નિવેદન કરી. પણ રાજાએ તે વાત કબુલ કરી નહીં. કેમકે એમાંથી એકને જ પૂર્વ દિશામાં મોકલવાનો હતો, અને બીજાને પશ્ચિમ દિશામાં અવશ્ય મોકલવાનો હતો, તેથી તેમાં શી રીતે વિશેષ સમજ શકાય ? ત્યારે મંત્રીએ બીજી વાર લેખ મોકલીને તે સ્ત્રીને કહેવરાવ્યું કે—“ તારા બન્ને પતિને તે જ બે ગામમાં એક સાથે મોકલવા.” તે ઉપરથી તેણીએ તેજ પ્રમાણે મોકલ્યા. પછી મંત્રીએ તેણીની પાસે બે પુરૂષોને એકી વખતે મોકલ્યા. તે બન્ને પુરૂષોએ તેણીના બન્ને પતિના માંદગીના ખબર આપ્યા અને કહ્યું કે ‘ તને તાકીદે બોલાવે છે. ’ તે સાંભળીને જે અદ્ય પ્રીતિવાળા પતિની માંદગીને કહેનારો હતો, તે પુરૂષને તેણીએ કહ્યું કે—“ એ તો હંમેશાં માંદો જ છે, તેથી આ બીજો વધારે માંદો હશે, માટે તેની પાસે જ હું જઈ છું.” એમ કહીને તેણીએ તેજ પ્રમાણે કહ્યું. તે વાત મંત્રીએ રાજાને કહી, ત્યારે રાજાએ તે વાત કબુલ કરી. અહીં મંત્રીની ઔત્પાત્તકી બુદ્ધિ બાણવી.

૧૭ હવે પુત્રે એટલે પુત્રનું દ્વંદ્વંત આ પ્રમાણે છે:—

કોઈ એક વણિકને બે ભાર્યા હતી. તેમાં એક ભાર્યાને પુત્ર હતો, અને બીજી વંધ્યા હતી. પરંતુ તે વંધ્યા પણ તે પુત્રને એવી રીતે બાળવતી કે જેથી તે પુત્ર મારી માતા અમુક છે અને અમુક નથી એમ સમજી શકતો નહીં. એકદા તે વણિક પોતાની બન્ને સ્ત્રીઓ તથા પુત્ર સહિત દેશાંતર ગયો અને ત્યાંજ મરણ પામ્યો.

જૈનોનું અધ્યાત્મશાસ્ત્ર અને નીતિશાસ્ત્ર.

ત્યારપછી તે જાનને સ્ત્રીઓને ઘણીના દ્રવ્યની માલિકી મેળવવા માટે પરસ્પર કથયો. તેમાં એક સ્ત્રી કહેવા લાગી કે—“ આ પુત્ર મારો છે, તેથી ઘરની કુલ માલ હું છું. ” બીજી જોતી કે—“ તું શેની ? આ પુત્ર તો મારો છે, માટે હું જ ધર્મસ્વામિની છું. ” આ પ્રમાણે તે જાનનેના કણ્યાની ફરીયાદી રાજકુળમાં થઈ. અમાત્યે (પ્રધાને) પોતાના સેવકોને કહ્યું કે—“ પ્રથમ તો આના સર્વ ધનનું સરખા વિભાગ કરો, અને પછી કરવત વડે આ છોકરાના બે સરખા ભાગ પછી એક ભાગ એક સ્ત્રીને આપો, અને બીજો ભાગ બીજી સ્ત્રીને આપો. ” પ્રમાણે પ્રધાનનું વચન સાંભળીને જે સત્ય માતા હતી, તેણીના મસ્તકમાં હઝારો મહાજવાળાવડે વ્યાસ એવા વજ્રના ઘા જેવું લાગ્યું, તેણીનું હૃદય કં લાગ્યું અને હૃદયમાં જાણે વક શબ્દ પેદાં હોય તેમ તે અત્યંત દુઃખ સહિત કલાગી કે—“ હા સ્વામી ! અરે મહામાત્ય (મોટા પ્રધાન) ! આ પુત્ર નથી, મારે ધન જોઈતું નથી, અને પુત્ર પણ જોતો નથી. એ એનો જ પુત્ર અને એ જ ઘરની માલિક હો, હું પારકે ઘેર કામકાજ કરીને મારો નિર્વાહ ચલાવશ, આ પુત્રને દૂરથી જ જીવતો જોઈને રાજી રહીશ અને મારા આત્મકૃતાર્થ માનીશ. કારણ કે જો એમ સંતોષ ન માતું તો હમણાં જ પુત્ર રથવાથી મારા જીવિતનો જ અસ્ત (નાશ) થાય છે. ” પેલી બીજી સ્ત્રી તો કાંઈ જોતી નહીં. તે ઉપરથી અમાત્યે પહેલી સ્ત્રીને ખરેખરી દુઃખી થતી જાણીને કે—“ આ સ્ત્રીનો જ આ પુત્ર છે, આ બીજી સ્ત્રીનો નથી. ” એમ કહીને પોતાની સ્ત્રીને જ તેના સર્વસ્વની માલિકી આપી અને બીજીને કાઢી મૂકી. અહીં અત્યંતની ઔત્પત્તિકી બુદ્ધિ જાણવી.

પ્રથમ ગાથામાં સુચવેલાં ૧૭ દૃષ્ટાંતો સંપૂર્ણ. (આ

જૈનોનું અધ્યાત્મશાસ્ત્ર અને નીતિશાસ્ત્ર.

(અનુસંધાન ૪૨ ૩૬ થી.)

હવે આ આડી વસ્તુનો સંવાદ પડતો મૂકી મૂળ વિષય ઉપર હું આવું. જે કર્મપરમાણુઓ આત્મામાં દાખલ થાય છે-તેને ચાંટે છે, તેનાં જુદા જુદા ભાગો થાય છે. તેઓ પોતાની મેળે આઠ ભાગમાં વહેંચાઈ જાય છે. આ બધા ઉપર હું જરા વધારે જુલાસો કરીશ. જેવી રીતે એક વખતે ખાધેલો એકજ બાજીરો શરીરમાં પ્રવેશ્યા પછી તે જુદા જુદા રસ રૂપે શરીરમાં પરિણમી જાય.

૩૮૪

જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

તેવીજ રીતે એકજ જાતનાં કર્મપરમાણુઓ શરીરમાં દાખલ થયા પછી જુદા જુદા આઠ લાગમાં વહેંચાઈ જાય છે, જોરાકના થતા જુદા જુદા પરિણમનની માફક જ કર્મપરમાણુઓનું પરિણમન થાય છે. આ પ્રમાણે એકઠા થયેલા, અંદર પ્રવેશેલા, રૂપાંતર થયેલા અને આત્મા સાથે એક રૂપ થઈ ગયેલા કર્મપરમાણુઓ આત્મા ઉપર હુમલો કરે છે, ત્યાં પોતાનું નવું સૂક્ષ્મ શરીર બાંધે છે. (કાર્મણુ શરીર) અને જ્યાંસુધી આત્મા નિર્વાણ પદને પામે છે, અને સૃષ્ટિના મથાળે મોક્ષપદમાં પહોંચે છે ત્યાંસુધી તેના સર્વ જન્મોમાં તેના સર્વ જન્મમરણના ફેરામાં-પુનર્જન્મોમાં તે કર્મો તેની સાથે ને સાથેજ રહે છે. આ કર્મથી ઉપજેલું સૂક્ષ્મ શરીર અથવા તો જૈન પરિભાષામાં કહીએ તો કાર્મણુ શરીર તે સાંખ્ય ધર્મમાં મનાતા સૂક્ષ્મ શરીર અથવા તો લિંગશરીરના પ્રતિગિંળ રૂપજ છે, આ સૂક્ષ્મ શરીર અથવા તો કાર્મણુ શરીરના જુદા જુદા પેટા વિભાગોને સમજવા માટે તે જે જુદા જુદા આઠ વિભાગોનું બનેલું છે તેનું ટુંક વર્ણન હું તમારી પાસે રજુ કરીશ. પ્રથમ અને બીજો બંને લેહ (જ્ઞાનાવરણીય અને દર્શનાવરણીય) જ્ઞાન અને શ્રદ્ધા,^૧ કે જે આત્મા અથવા તો જીવના સ્વાભાવિક ગુણો છે તેનો રોધ કરે છે. તે બે ગુણોને પ્રગટ થવામાં વિઘ્ન કરે છે, તે ગુણોને આવરી દે છે; ત્રીજું કર્મ (મોહનીય) જીવને ભ્રમમાં-ખાસ કરીને રાગ અને દ્વેષ તથા વિકારી બુદ્ધિઓથી ઉદ્ભવતા ભ્રમમાં બૂઝાવો ખવડાવે છે; ચોથું કર્મ (વેદનીય) તે જ્ઞાતા અને અજ્ઞાતા-સુખ અને દુઃખનાં પરિણામો લાવનાર છે; પાંચમું કર્મ (આયુષ્ય) તેના ચાલુ અવતારમાં આત્માને કેટલું જીવન પસાર કરવાનું છે-કેટલા વખત સુધી તે અવતાર તેને ભોગવવાનો છે ? તેના વખતનું માપ કરનાર છે; છઠ્ઠું (નામ કર્મ) એક જીવંત પ્રાણી તરીકે જે જે વસ્તુઓની (ઇદ્રિય-અંગોપાંગ ગિરેરની) પ્રત્યેક જીવને જરૂર હોય છે તે તે વસ્તુઓ સર્વ પૂરી પાડે છે; સાતમું કર્મ (જોત્ર) જે વર્ગમાં અથવા તો જે જાતિમાં-જે પ્રકારમાં જીવને જન્મવાનું હોય છે તે જાતિ અગર તો વર્ગને તેને મેળ્યાર કરે છે; આઠમું કર્મ (અંતરાય) તેના સદ્ગુણો અને શક્તિઓની પરિપૂર્ણ પ્રાપ્તિમાં આત્માને અંતરાય કરે છે. આ આઠ પ્રકારનાં કર્મો અસુક ચોકસ વખત સુધી-તેના નિર્ણીત કરવામાં આવેલા અસુક સમયની લાંબાઈ સુધીમાં-તેટલા વખત સુધી સત્તામાં રહે છે, જે દરમીયાન તેઓ ઉદયમાં આવે છે અને આત્મા ઉપર તેઓ પોતાની સત્તા ચલાવે છે-આત્માને અસર કરે છે. આ પ્રમાણે ઉદયમાં આવ્યા પછી તે કર્મનો નાશ થઈ જાય છે. આત્મા ઉપરથી તેઓ ખરી પડે છે. આનું નામ નિર્જર છે. આનાથી વિરુદ્ધનું કાર્ય આત્મામાં કર્મનું આવવું કર્મનું

૧ આમાં દર્શનનો અર્થ શ્રદ્ધા સમજવામાં ભૂલ થઈ છે. અહીં તેનો અર્થ સામાન્ય ઉપયોગ છે.

જૈનોનું અધ્યાત્મશાસ્ત્ર અને નીતિશાસ્ત્ર.

૩૬૫

આત્મા સાથે જોડાવું તેનું નામ આશ્રવ કહેવાય છે, કે જે શબ્દ ગૌધ ધર્મના અભ્યાસીને બહુ જાણીતા છે. આશ્રવનાં કારણો-આત્માને કર્મનાં સંયોગ થવાનાં કારણો મન વચન અને શરીરનાં કાર્યો (ત્રણ યોગ) છે. તેઓ-તે ત્રણ યોગો જાણે કે આત્મા ઉપર હુલો કરવા માટે એક પેસવાની બારી જેમ ઉઘાડી મૂકવામાં આવે તેમ કર્મોને પ્રવેશવા માટે એક દ્વાર ઉઘાડી આપે છે. જે અમુક ચોક્કસ આત્મા અધર્મીયરણુ કરતો હોય એટલે કે જે તે આત્મા શુદ્ધ શ્રદ્ધા રાખતો ન હોય, વ્રત નિયમો પાળતો ન હોય, પોતાના વર્તનમાં બેદરકાર હોય, પોતાના વિકારોને વશ કરતો ન હોય, પણ વિકારો-જુસ્સાઓને આધીન વર્તતો હોય, આ સર્વ બાબતોમાં, પછી તે બાબત એક રીતે અથવા સમુચ્ચયે બધી રીતે વિરૂદ્ધ વર્તન કોઈ આત્મા કરતો હોય તો જ્યારે જ્યારે તે આ પ્રમાણે અવશ્યપણે વર્તે-જુસ્સાઓ વિકારોને તાબે રહે ત્યારે ત્યારે તે આત્મા કર્મ બંધ કરે છે. કર્મનાં પુદ્ગળો તે આત્માને ચોંટે છે અને તેને માટે જૈનો કહે છે કે તે આત્મા કર્મનો બંધ કરે છે. હવે આ પ્રમાણે આવતા કર્મપુદ્ગળોને અથવા તો આશ્રવને અટકાવી પણ શકાય છે; તેનું નામ અટકાવ-પ્રતિબંધ-અથવા તો સંવર કહેવાય છે.

આ પ્રાચીનકાળના કાર્મિક થીયરીના વિચારોને જૈન લોકોએ પ્રીલો-સોપ્રીના એક લઘ્ય મંદિર તરીકે ગોઠવી દીધેલા છે, અને સાંખ્ય લોકોની જેમ જ (જે કે તદન જુદી જ લાઇનથી) તે પ્રીલોસોપ્રીના વિચાર ચાહુ સાંસારિક અસ્તિત્વ કેવી રીતે છે તે સમજવાને તથા સુકિત-નિર્વાણ પામવાના કેવા રસ્તાઓ છે તે સ્પષ્ટ રીતે શીખવાને બહુ ઉપયોગી નીવડે છે. આ બાબત વધારે સ્પષ્ટ કરવાને હું થોડી વધારે વિગતો રજૂ કરું છું.

વર્તણૂક સંબંધીના ચોક્કસ નિયમો પાળવાથી, મન-વચન-કાયાના ત્રિકરણુ યોગને અંકુશમાં લાવવાથી, ખાસ દ્રઢ સંસ્કૃત્તિ આચરવાથી, ધાર્મિક વિચારણા અને ધ્યાન કરવાથી, સુખોત્પાદક અથવા દુઃખોત્પાદક વસ્તુઓ-અગર તો શાતા-અશાતા તરફ બેદરકાર રહેવાથી-સમ પરિણતિ રાખવાથી સંવર ઉપર અસર કરી શકાય છે-કર્મોના સમૂહને આવતો અટકાવી શકાય છે. તો પણ સૌથી શ્રેષ્ઠ-કર્મ નાશ કરવાનો સર્વોત્તમ ઉપાય તો તપનું આચરણુ કરવું તેજ છે. આ તપ આચરણુમાં અન્ય ગુણોના આચરણુ કરતાં જે ખાસ લાભ છે તે તેજ છે કે તે આવતાં નવીન કર્મોને તો રોકેજ છે, એટલું જ નહિ પણ પ્રથમ એકઠા થયેલા-આત્માને ચોટી ગયેલા કર્મોને પણ તે બાળી શકે છે; તે તપથી નિર્જરા થઈ શકે છે, અને પ્રાંતે તે દ્વારા સુકિત પ્રાપ્ત કરી શકાય છે. શ્રમણુ તપસ્વી યોગીઓના ધર્મમાં જેમ આપણે આશા રાખી શકીએ તેમ તે તપજ સુકિત-નિર્વાણ પ્રાપ્તિનું સુખ્ય સાધન છે.

૩૬૬

જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

જૈન ધર્મમાંના તપ શબ્દનો અર્થ—તે શબ્દથી સૂચવાતા ભાવાર્થ તે ચાલુ
 ૧પરાતા અર્થ કરતાં કાંઈક જુદો સવિશેષ પ્રકારનો છે. જૈન મત પ્રમાણે શરીર
 આશ્રીને પણ તપ (બાહ્યતપ) છે, અને મન આશ્રીને પણ તપ (અભ્યંતરતપ)
 છે. એ રીતે બે પ્રકારના તપ છે. તેમાં બાહ્યતપમાં ઉપવાસ કરવો, ક્ષુધા કરતાં
 ઓછું ખાવું, નિરસ આહાર ખાવો—સરસ આહારનો ત્યાગ કરવો, આસાએશનો-
 આરામનો ત્યાગ કરવો, અને દેહનું દમન કરવું તેના સમાવેશ થાય છે. માનસિક
 તપ—અભ્યંતર તપમાં પણ જુદા જુદા ભાગો છે. જેવાં કે પાપની કળુલાત કરવી,
 તેનું પ્રાયશ્ચિત્ત લેવું, રોગી—બાળ—વૃદ્ધ (સુનિ) પ્રત્યે ફરજે સાચવવી, તેમની
 તાળેદારી ધરાવવી, વિવેક—વિનય સાચવવો, આત્મસંયમ કરવો અને ધ્યાન કરવું-
 આ સર્વનો અભ્યંતર તપમાં સમાવેશ થાય છે. એક બાળત ઉપર ખાસ ભાર
 મૂકીને હું તમારું લક્ષ્ય જોઈએ માથું છું તે એ છે કે જૈનોએ જે સન્યસ્તાશ્રમ
 વિરકતાવસ્થા—સાધુપણું શીખવ્યું છે તે શિક્ષામાં ધ્યાનયોગ એવી રીતે બતાવ્યો છે
 કે મોક્ષે જવાના જે ઘણા પગથીયાં છે—ઘણા રસ્તા છે તેમાં યોગ પણ એક છે. એ-
 ટલે કે યોગને એકાંત શ્રેષ્ઠત્વ આપવામાં આવ્યું નથી. જો કે ધ્યાનની સર્વોત્તમ
 છેલ્લી બે સ્થિતિ (શુદ્ધ ધ્યાનના છેલ્લા બે ભેદ) પછી તરતજ મુક્તિ મેળવી
 શકાય છે તેમ તેમણે પ્રતિપાદન કરેલ છે, તોપણ તપના બીજા ભેદો પણ કાંઈ
 ઓછી અગત્યતા ધરાવનારા નથી. જ્યારે આપણે જૈનના તપને, તેને મળતાજ
 સાંખ્યયોગના તપ સાથે સરખાવશું ત્યારે આ બાળત વધારે સ્પષ્ટ રીતે આપણાથી
 સમજી શકાશે. સાંખ્યલોકોનો તપ જૈનોના તપની જેમજ જુદી જુદી ભિન્નતા—જુદા
 જુદા ભેદો ધરાવે છે પણ ધ્યાન—ધારણા—સમાધિ કરતાં તે સર્વને ઉતરતા ગણ-
 વામાં આવે છે. ખંરેખર આખા યોગનું મધ્યગિંદુ ધ્યાનજ ગણવામાં આવે છે.
 બીજી સર્વ પ્રકારની સાધુપણાની આચરણાને ધ્યાન—ધારણા—સમાધિ કરતાં ઉત-
 રતા પ્રકારની ગણવામાં આવે છે. જ્ઞાનથીજ જેની પ્રાપ્તિ થઈ શકે તેવા પરમપદને
 પામવાનું જે મતમાં વર્ણવેલ હોય તે મતમાં કુદરતી રીતે તેવુંજ વર્ણન આવવાનો
 સંભવ રહે છે. મને એમ લાગે છે કે આત્મિક શક્તિઓ ખીલવવા અને આત્માને
 મુક્તસ્થાન પ્રાપ્ત કરાવવા માટે—ધ્યાનના વિષયની પૂરતી કરવા માટેજ બુદ્ધિ, અહ-
 કાર, અને મનથી આરંભાતી, પ્રકૃતિના દેશ્વરની શીયરી યોજવામાં આવી હશે.
 સાંખ્યયોગ તે એક ઉચી પ્રીત્યોસાપ્રીતી શાખા છે; તેઓની સાધુસમાચારી પણ
 ઘણી કેળવાયેલી અને આત્મિક ઉન્નતિ તરફ દોરનારી છે. જૈનોની સાધુસમાચારી
 તેના કરતાં વધારે ઉન્નત પ્રકારની છે, તે વધારે મૂળ સિદ્ધાંતો તરફ દોરનારી છે,
 ઘણી વધારે પ્રાચીન હોય તેમ જણાય છે, અને તેનું મૂળ લક્ષ્ય કર્મના મળથી—

જૈનોનું અધ્યાત્મ શાસ્ત્ર અને નીતિ શાસ્ત્ર.

૬૩

કર્મના અશુભ પરમાણુઓથી આત્માને મુક્ત કરવો—છોડાવવો તે છે. જ્યાં જૈન ધર્મનું શ્રમણત્વ આચારમાં આવ્યું હશે, તે વખતે જે સાધુત્વ હિંદુસ્તાનમાં ચાલતું હશે તેમાં તેના સાધુધર્મ ઘણા સુધારો કર્યો હશે. કેટલી જોડી અતિશયોક્તિ—ધર્મને નામે ચાલતા ધર્મિગો, જેવાં કે સ્વેચ્છા શારીરિક કષ્ટો સહન કરવા વિગેરેને તેમણે ચોક્કસ રીતે નાણુદ કર્યા હશે પણ તે આખા ધર્મને ફેરવવા શક્તિમાન થયું નથી. તે ધર્મો ઉપ તેણે અસર કરી છે, પણ તેવાં નકામા ધર્મિગો જેમાંથી ઉદ્ભવેલા તે ધર્મને સર્વ પ્રકારે તેઓ નાશ કદી શક્યા નથી. બ્રાહ્મણ ધર્મ—વેદાંત ધર્મના યોગ કરતાં ઘણ વધારે જુની શૈલીનું અને ઉન્નત પ્રકારનું સાધુત્વ તેઓએ પ્રતિપાદન કરેલ છે, એ જેવા ભારા આ લાપણુમાં દેખાડવાનો મને પ્રસંગ મળ્યો છે તેવા અસલ પદ્ધતિ અધ્યાત્મિક વિચારોના આકારમાં મૂળ સિદ્ધાંતોના નમુનાઓ આપણે તે ધર્મમાં જ શોધી કાઢી શકીશું, કે જે નમુનાઓ ધાર્મિક જીવનના ખરેખર મૂળ પાયા તરફ આપણને લઈ જઈ શકે.

હવે પ્રાંત જાગમાં હિંદુસ્તાનની પ્રીલોસોપ્રીના મત ધરાવનાર એક ત્રીજા શાખાનું હું દુકાણમાં તમારી પાસે વિવેચન કરીશ. આ મત તે ‘પંડિતોની પ્રીલોસોપ્રી’ના નામથી ઓળખાય છે, જેને નૈયાયિક અને વૈશેષિક મતોના નામથી આપણ સમક્ષ રજુ કરવામાં આવે છે. જે સર્વ સંસ્કૃત ભાષા બોલે છે—પૂર્વકાળમાં બોલતા હતા તે સર્વના સર્વ સામાન્ય વારણમાં ઉતરી આવેલ ચાલુ અસાધારણ તર્કો—લીલો અને વિચારોને પદ્ધતિસરની ગોઠવણથી આ મતો બહાર પાડે છે, સરખાઈ દેખાડે છે, અને ખુલાસાપૂર્વક સમજાવે છે. આ પ્રીલોસોપ્રીના અમુક મતો જે મતાનુસાર પશુ છે, કારણકે જૈનો હંમેશા સર્વમાન્ય થઈ શકે તેવા જ વિચારો ધરાવનાર છે અને તે વાત મેં પ્રથમ કહેલ પણ છે. ઘણા જૈન લેખકોએ નૈયાયિક અને વૈશેષિક ઉપર ગ્રંથો પણ લખેલા છે, પણ જ્યારે જૈન પ્રીલોસોપ્રી રચવામાં આવ્યારે, પછીનાં વખતથી જે નામે આ ત્રીજા મતવાળા પ્રખ્યાત થયા તે નામવાળા પંડિતો—નૈયાયિકો વૈદિક ધર્મથી અથવા તો અધ્યાત્મવાદના મતથી જુદા પડેલ નહોતા. વળી આ લગભગ સત્ય છે કે અત્યારે કોઈ અમુક વર્ગના માણસો તે જુદા પડેલા નથી કે જેને પંડિતો અથવા તો નૈયાયિકોના નામથી ઓળખી શકાય એમની પ્રીલોસોપ્રી પણ બહુ અપૂર્ણ છે. ફક્ત ઐતિહાસિક કથા તેમને માટે આપી કહે છે:—

“વૈશેષિક મત મૂળ જૈન અને મહાવીર પછી આઠમે પાદે થયેલ અશ્વત્થ”

૩૯૮

જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

મહાગિરિજીના શિષ્ય ચાલુચ રોહગુપ્તે સ્થાપન કરેલ છે.” આ પ્રમાણે હોવાથી વૈશેષિક અને જૈન મત વચ્ચે શું સંબંધ રહેલો છે તે શોધી કાઢવાની આપણને જરૂર રહેતી નથી. પણ એટલું તો કહી શકાય કે પરમાણુઓની થીયરી, કે જે વૈશેષિક મતની ખાસ રૂપરેખા છે, તે જૈન ધર્મમાં ઘણી સારી રીતે શીખવવામાં આવેલ છે. હવે નૈયાયિક મત માટે એટલું તો ચોક્કસ કહી શકાય તેમ છે કે તે જૈન ધર્મની પછીથી નીકળેલ મત છે; કારણકે જૈનોનું તર્કશાસ્ત્ર અને ન્યાયઘણા પ્રાચીન વિચારો દર્શાવનાર છે અને નૈયાયિકોનું તર્કશાસ્ત્ર કે જે પણ ઘણું આગળ વધેલું છે તેની સાથે જૈનોનું તર્કશાસ્ત્ર કોઈ પણ રીતનો સંબંધ ધરાવનાર નથી.

પ્રાંતે મને મારો ચોક્કસ નિશ્ચય જણાવવાની રજા આપશો કે જૈનીઝમ્-જૈન ધર્મ તદ્દન પ્રાચીન મત છે, અને અન્ય મતો કરતાં તદ્દન જુદો અને સ્વતંત્ર મત છે; તેથી પૂર્વના હિંદુસ્તાનના શ્રીલોસોશ્રીના વિચારો અને ધાર્મિક જીવનના અભ્યાસ કરનાર માટે તે ધર્મ ઘણી વિશેષ અગત્યતા ધરાવનાર છે.

કાપડીયા નેમચંદ ગીરધરલાલ.

(ભાષાંતર કર્તા.)

ઉપર પ્રમાણેનું પ્રો. હર્મન જેકોબીનું જૈન ધર્મ ઉપર વિશેષ અજવાળું પાડનાર અને જૈન ધર્મ માટે પશ્ચિમના વિદ્વાનો કેવો મત ધરાવે છે તે દર્શાવનાર ભાષણનું ભાષાંતર અમારા સુસ્ત્ર વાંચકોની સમજ માટે બહાર પાડતાં અમને બહુ આનંદ થાય છે. આખું ભાષણ શ્રીલોસોશ્રીના વિચારોથી ભરપૂર છે. ગુજરાતી ભાષામાં કેટલાક શબ્દોની ઓછાશને લીધે ભાષાંતરકારને કેટલીક જગ્યાએ વિસ્તારથી વિવેચન કરવાની જરૂર પડી છે. તે વિદ્વાન પ્રોફેસર, કે જે આપણામાં સારી માન્યતા ધરાવે છે, તેના તરફથી ઐતિહાસિક પરિપદમાં અપાયેલ આ ભાષણ માટે અને તે વિદ્વાન પ્રોફેસરને ધન્યવાદ આપીએ છીએ. તે મૂળ ભાષણ ખાસ વાંચવા લાયક છે, અને અમારા ઇંગ્લીશ ભાષા જાણનારા વાંચક બંધુઓને તે મૂળ ભાષણ (શ્રી જૈન સ્વેતાંગર કોન્ફરન્સ હૈરદ્વત્તા નવેમ્બર માસના અંકમાં બહાર પડેલ) વાંચવાની ખાસ ભલામણ કરીએ છીએ.

તંત્રી.

શ્રી વિજયધર્મસૂરિનું ભાવનગરમાં પધારણું.

૩:

શ્રીવિજયધર્મસૂરિનું ભાવનગર પધારણું.

ભાવનગરથી ગુરૂમહારાજની છેલા વખત સુધીની સેવાનો લાભ લઈ, બનારસ જેવા દૂર પ્રદેશમાં વિચરી, જૈનધર્મનો જયસ્થંભ-શ્રીયશોવિજયજી પાઠશાળાએ આરોપણ કરી, મુનિ અને શ્રાવકોમાંથી અનેક વિદ્વદ્ગતો ઉત્પન્ન કરી, અનેક જૈન ગ્રંથોનો પ્રીન્ટીંગદ્વારા ઉદ્ધાર કરી, બહુ વર્ષ સૂરિપદની ઉપાધિ સાથે બનારસથી વિહાર કર્યો અને અનુક્રમે સિદ્ધક્ષેત્રની યાત્રાનો લાભ લીધો. આ હકીકતને લઈને યોગ્ય અવસર દેખી ભાવનગરના શ્રીસંઘના આગેવાનો ભાવનગર પધારવાની વિનંતિ કરવા પાલીતાણે ગયા છતાં બહુ વર્ષ પધારેલા હોવાથી એક ચાતુર્માસ-સિદ્ધક્ષેત્રમાં કરવાની સાથેના સર્વે મુનિઓની તીવ્ર ઈચ્છા હોવાથી ચાતુર્માસ વ્યતીત થયા બાદ ભાવનગર આવવાની ઈચ્છા જણાવી. ચાતુર્માસ વ્યતીત થયે ફરીને વિનંતિ કરવામાં આવી એટલે તેનો સ્વીકાર કરીને પાર્શ્વનાથજીના જન્મ કલ્યાણક તરીકે પ્રસિદ્ધ થયેલ પોસ દશમી (માગશર વદ દશમી) એ આચાર્ય શ્રીવિજયધર્મસૂરિ પોતાના પરિવાર સહિત ભાવનગર પધાર્યા. શ્રીસંઘે યોગ્ય રીતે સારી ધામધુમ સાથે સમૈયું કર્યું.

માગશર વદી ૧૧ થી વ્યાખ્યાનની શરૂઆત થતાં શ્રાવક શ્રાવિકાઓને તેમાં અપૂર્વ રસ લાગ્યો કે જેથી પર્યુષણ પર્વ જેવી માણસોની લીડ દરેકજાનાં વ્યાખ્યાનમાં થવા લાગી અને એકચિત્તે ઉપદેશામૃતનું આસ્વાદન કરવા લાગ્યા. એમની મધુર વાણીના રસનું અન્યધર્મીઓને પણ આસ્વાદન કરાવવા માટે ચાર જાહેર ભાષણો કરાવવામાં આવ્યા. તેની અંદર ભાવનગરના મુખ્ય દીવાનસાહેબથી માંડીને અનેક અધિકારીઓએ તેમજ પુષ્કળ સંખ્યામાં જૈનેતર વર્ગે વ્યાખ્યાન શ્રવણનો લાભ લીધો. વ્યાખ્યાનોની સર્વ જીવને એક સરળું હિત કરે તેવી અતિ ઉત્તમ પદ્ધતિની સૌ કોઈ અત્યંત પ્રશંસા કરવા લાગ્યું.

ચાર વ્યાખ્યાન ચાર રવિવારે કરાવવામાં આવ્યા હતા. જેની અંદર વિષય મનુષ્યકર્તવ્ય, પુરૂષાર્થ, ગૃહસ્થધર્મ અને આત્મોન્નતિનો અનુક્રમે રાખવામાં આવ્યો હતો. બે વ્યાખ્યાન વીક્ટરસ્કવેરમાં, એક દશાશ્રીમાળીના વંડામાં અને છેલ્લું યશોનાથ મહાદેવના મંદિરમાં થયું હતું. અન્ય વર્ગ પ્રસન્ન થયાની ખાસ નિશાની એ હતી કે ત્રીજા વ્યાખ્યાનના પેંકલેટ ભાવનગરના નગરશેઠના નામથી અને ચોથા વ્યાખ્યાનના પેંકલેટ અત્રેની થીયોસોફીકલ સોસાયટી તરફથી બહાર પાડવામાં આવ્યા હતા. દરેક વખતે હબ્બર ઉપરાંત શ્રોતાઓએ લાભ લીધો હતો.

ભાવનગરના માણ દીવાન મે. પટણી સાહેબ બહેર વ્યાખ્યાનનો લાભ ન લઈ શકવાથી છેલ્લે દિવસે (માહુ શુદ્ધિ ૭ મે) ઉપાશ્રયની અંદર વ્યાખ્યાનનો લાભ લેવા પધાર્યા હતા, અને એ કલાક એસીને નિવૃત્તિ પૂર્વક લાભ લીધો હતો.

સુમારે દોઢ મહીના બેટલું શ્રીવિજયધર્મસૂરિનું ભાવનગર રહેલું થયું તેની અંદર અનેક શુભ કાર્યો થયાં છે. તેમાં ખાસ નોંધ લેવા લાયક કાર્ય કાશી પશુ-શાળા (પાંચરાપોળ) ને માટે સહાય કરવાની ઉપદેશ દ્વારા આવશ્યકતા જણાવતાં જૈનવર્ગે ઇચ્છાનુસાર રકમ લખાવી હતી, જેને પરિણામે રૂ. ૧૮૦૦ ઉપરાંત બીજા પ્રયાસે થઈ ગયા હતા, એની અંદર જૈનેતર વર્ગ તરફથી પણ કેટલીક રકમ આવેલી છે તે છે. આ એઓ સાહેબના ઉપદેશનું એક દૃશ્ય ફળ થયું છે.

ભાવનગરમાં વર્ષા આતુર્મસ કરવાની ભાવનગરના સંઘની તથા જૈનેતર અન્ય ગૃહસ્થો અને અમલદાર વર્ગની પણ આગ્રહ પૂર્વક પ્રાર્થના કરતાં આતુર્મસ દૂર હોવાથી, ગીરનાર તીર્થની યાત્રાનો અપૂર્વ લાભ લેવાની લીધ ઇચ્છાથી તેમજ વિહારવડે અનેક સ્થાને ઉપકાર કરવાની સાંપૂર્ણ જાણસા દ્વારાથી વધારે ન રોકાતાં મહા શુદ્ધિ ૭ મે ગોધા તરફ વિહાર કરી ગયા છે. ગોધાની અંદર પણ બહેર વ્યાખ્યાન એક આશુ છે અને કાશી પશુશાળા નિમિત્તે આરસો રૂપીઆ લગભગની સહાય પણ થઈ છે.

શ્રીવિજયધર્મસૂરિના પરિવારની અંદર પાંચ સુનિઓ તો બહુ શ્રેષ્ઠ વિદ્વાનોની પંક્તિમાં મૂકવા લાયક છે. ઉપાધ્યાયશ્રી ઇંદ્રવિજયજી ઐતિહાસિક વિષયમાં પૂરું પ્રયત્નશીલ છે. પ્રવર્તક શ્રીમંગળવિજયજી તથા સુનિરાજશ્રી ન્યાય-વિજયજી ન્યાયના વિષયમાં અત્યંત પ્રવીણ છે અને પરીક્ષાઓ આપીને ન્યાય-તીર્થની પદવી પ્રાપ્ત કરેલી છે. સુનિરાજશ્રી ભક્તિવિજયજી જ્ઞાન અને ક્રિયા બંનેમાં બહુજ રુચિવાળા અને કર્તવ્ય પરાયણ છે. સુનિરાજશ્રી વિદ્યાવિજયજી વૈદ્ય ઉત્તમ લેખક તથા વક્તા છે. આવા ઉત્તમ પરિવારથી તેમની શોભામાં વૃદ્ધિ થયેલી છે. તેમનો આખો પરિવાર જ્ઞાનાભ્યાસ વિગેરેમાં સતત ઉદ્યમી છે.

આવા સુનિરાજના વિહારથી જૈન કોમનેજ નહીં પણ સર્વે જિજ્ઞાસુઓને ઘણું લાભ પ્રાપ્ત થાય છે, જૈનધર્મની સર્વોત્કૃષ્ટતા જગ બહેર થતી જાય છે અને જૈન સુનિઓના ત્યાગી વૈરાગીપણાની મહુપ્ય માત્રને ખરર પડે છે, એકંદર રીતે જૈન ક્રિયા-બંનેના આરાધનમાં તત્પર, બહેર વ્યાખ્યાન કરવાને પ્રસંગે સાધ્યગિંદ્ર મહાવરમાં પ્રવીણ અને બહેર વ્યાખ્યાન આપવામાં તત્પર એવા સુનિરાજના વિહારથી જૈનધર્મની દેશપ્રદેશમાં અપૂર્વ ઉન્નતિ થાય છે એ વાત નિર્વિવાદ સિદ્ધ છે.

ઇત્યલમ્.

શ્રી લીંબડીમાં જૈન યોડીંગની સ્થાપના.

૪૦૧

શ્રી લીંબડીમાં જૈન યોડીંગની સ્થાપના.

ઝાલાવાડની અંદર લીંબડી શહેર તેનું મધ્યગિંદુ છે. ત્યાંના મહારાજ સાહેબશ્રી દોલતસિંહજી બહુ જ ઝાંઘોશ હોવા સાથે કેળવણીના ભક્ત છે અને તેની નિશાની તરિકે તેઓ નામદાર પોતાના આખા સ્ટેટમાં કેળવણી ફ્રી (મફત-ફ્રી વીનાની) કરી છે. આવી અનુકુળતાવાળા સ્થાનમાં યોડીંગ જેવી સંસ્થાની ખાસ આવશ્યકતા છે. ધારણકે બહાગામના વિદ્યાર્થીઓ રહેવા વિગેરેની સગવડને અભાવે ઉંચી કેળવણીને પૂરતો લાભ લઈ શકતા નથી. આ વિચાર ત્યાંના જૈન આગેવાનોના હૃદયમાં દાખલ થતાં તેણે સારી અસર કરી, તે ઉપરથી દોશી કેશવલાલ લાલચાંદ અને પરી. ઉમેદલાઈ નાનચંદ વિગેરે ગૃહસ્થો સહાય મેળવવા સુખઈ ગયા. પોતાના વખતનો લોગ આપ્યો. જેના પરિણામે ત્યાં પણ સહાયકો મળી આવ્યા અને સુમારે અગ્યાર હજાર જેટલી રકમ કરી આવ્યા. લીંબડી તળમાંથી અને બહારગામથી વાર્ષિક રૂ ૧૦૦૦) દર વર્ષે મળી શકે એવી અસુક વર્ષોને માટે કળુલાલ થઈ. આટલા ઉપરથી ગયા માહ શુદિ ૫ મે ત્યાંના નામદાર દરબારશ્રીના પ્રમુખ-પણા નીચે ભરખજાર વચ્ચે મેળાવડો કરીને નામદાર દરબારશ્રીના હાથથી શ્રી જૈન યોડીંગ ખોલવામાં આવી છે.

આ યોડીંગનું નામ તો શ્રેયતાંબર સુતિપૂજક જૈન યોડીંગ રાખવામાં આવ્યું છે, પરંતુ આ સંપૃદ્ધિના જમાનામાં માત્ર નામવડે પ્રારંભમાં જ ભેદબુદ્ધિ દર્શાવવાની આવશ્યકતા ન જણાવાથી અમે પ્રથમના બે શબ્દો કમી કર્યા છે. અને તે સંબંધમાં ભહેર મેળાવડાની અંદર યોગ્ય રીતે કહેવામાં પણ આવ્યું છે.

આ શુભ પ્રસંગે અમારી સભાના પ્રમુખ કુંવરજી આણંદજી ત્યાં જવું થયું હતું. તેમણે પોતાના ભાષણની અંદર નામદાર દરબારશ્રીના કેળવણી પ્રત્યેના સદ્ભાવની પ્રશંસા, રાજા પ્રજા વચ્ચે પ્રેમ અને ભક્તિવડે થવું ને રહેવું બોધવું અખંડ બોધણું, જૈન યોડીંગના સ્થાપકોને આવશ્યક સૂચનાઓ, દાખલ થનારા યોડીંગને અગત્યની હિતશિક્ષાઓ, જૈન ગણતા સર્વ વિભાગોમાં યોગ્યતા થવાની ને રહેવાની જરૂર, સર્વ સતુખ્યો મૂર્તિપૂજક છે તેને માટે ઉદાહરણો-વિગેરે વિષયોનું સારી રીતે સ્પષ્ટીકરણ કર્યું હતું. નામદાર મહારાજ સાહેબે પ્રતિ પોતાના ભાષણમાં આ કાર્યની શરૂઆતથી પોતાની તરફનો સંતોષ જણાવ્યો હતો અને પોતે પણ મૂર્તિપૂજક હોવાથી મૂર્તિપૂજક જૈનો તરફથી પ્રારભેલા આ કાર્યથી વધારે પ્રસન્નતા દર્શાવી હતી. મેળાવડો ઘણા જાનંદ સાથે બરખાસ્ત થયો હતો. અમે આ જૈન યોડીંગની રૂતેહ ઇચ્છીએ છીએ, અને શ્રીમંત ગૃહસ્થોને યથાયોગ્ય સહાય આપવાની ખાસ સુચના કરીએ છીએ.

જાહેર વ્યાખ્યાનથી થતા લાભ.

(સુનિરાજશ્રી વહુલાવિજયજીનું લાવનગરમાં પધારતું)

જાહેરમાં સર્વજન સમક્ષ-અનેક ધર્મવાળાઓની અંદર સાર્વજનિક વિષયમાં વ્યાખ્યાન દેવાની પદ્ધતિ હાલમાં જે શરૂ થઈ છે તેથી જૈનધર્મની વિશાળ દૃષ્ટિ, તેમાં બતાવેલા સર્વોત્કૃષ્ટ મૈત્રીલાવ, તેની અંદર બતાવેલ ધર્મનું સર્વ પ્રબળને થઈ શકે તેટલું એક સરખું રૂચિકરપણું, અનેક દર્શનોની અંદર તેની ઉચ્ચતા, તેમાં બતાવેલા દેવ ગુરૂ ને ધર્મના સ્વરૂપનું સર્વમાન્યપણું, તેના શાસ્ત્રનું પરસ્પર અવિરોધીપણું ઇત્યાદિ અનેક હકીકતો જાહેરમાં આવે છે અને તેથી જૈનધર્મની વાસ્તવિક ઉત્તરિ થાય છે. આ વાત નિઃસંદેહ છે. પરંતુ તેમાં વ્યાખ્યાનકારને અંગે ખાસ પ્રથમથી જ એક પ્રકારની સાવચેતી રાખવાની આવશ્યકતા છે. તે પ્રકાર એ છે કે-દેખાદેખીએ પોતે અદ્વપ્ત છતાં, જૈન શાસ્ત્રમાં બતાવેલા સિદ્ધાંતોનો પૂરતો અનુભવ નહીં છતાં અને અન્ય દર્શનકાર તરફથી કોઈ પ્રશ્ન પૂછવામાં આવે તો તેના સંતોષકારક તેમજ વાસ્તવિક ઉત્તર આપવાની શક્તિ નહીં છતાં જે તે સુનિચો જાહેર વ્યાખ્યાન દેવા લાગ્યા છે તેથી લાભને બદલે નુકશાન થવાનો વિશેષ સંભવ છે. તેઓ અન્યને સંતોષ ઉપજાવવાને બદલે ઉલટો અલાવ ઉત્પન્ન કરે છે, અન્ય ધર્મની નિંદામાં ઉલટી પડે છે, જૈનધર્મની વાસ્તવિક મહત્વતા બતાવી ન શકવાથી ઉલટા તેમાં ખામી દેખાડે છે અને જૈનીઓ આવા સંકુચિત વિચારવાળા અથવા અદ્વપ્ત છે એવો અભિપ્રાય ઉત્પન્ન કરાવે છે. તેથી સામાન્ય બુદ્ધિવાળા તેમજ અન્ય દર્શનોના શાસ્ત્રોથી તરૂન અનલિપ્ત સુનિચોએ તેવી બાબતમાં આગળ પડવાની હચ્છા કરવી યોગ્ય નથી. ઉલટું તેથી લાભને બદલે હાની થાય છે.

લાવનગર ખાતે શ્રીવિજયધર્મશૂરિ દ્વારા જાહેર વ્યાખ્યાનો આપી ગયા પછી આઠ શુદ્ધિ ૧૫ ને શ્રીવિજયનંદ સૂરીશ્વર (આત્મારામજી મહારાજ)ના પ્રશિષ્ય રૂચિકરશ્રી વહુલાવિજયજીનું લાવનગરના સંઘની વિનંતિથી લાવનગર પધારવું થતું તેઓ સાહેબે એક જાહેર વ્યાખ્યાન ‘હાલના જરૂરનામાં આપણને શેની જરૂર પડે છે?’ એ વિષય ઉપર આપ્યું છે. તેની અંદર અત્રેના મે. નાયબ દીવાન સાહેબ વિગેરે અનેક અધિકારીઓ તથા નગરશેઠ વિગેરે અન્ય સંખ્યાબંધ ગૃહસ્થો પધાર્યા હતા. તેમણે જે કલાક એક ચિન્તે લાખણ સંજીવનીને અત્યંત પ્રસન્ન થવાથી સ્વપ્ન પ્રવૃત્તિ કરી છે અને જૈનધર્મ આદિ મહત્વજાળી છે તેને માટે પણ ઉચ્ચ નિરાકર દર્શાવ્યા છે. આવા વક્તાઓના લાખણથી અનેક પ્રકારના લાભો થાય છે.

સુનિરાજશ્રી વહુલાવિજયજીએ જાન ૧૨ સિવમ લાવનગરમાં રહીને મહા વડિ ઉઠે છે. વિહાર કર્યો છે. જેથી ખીનું જાહેર વ્યાખ્યાન આપવાનું બની શક્યું નથી માત્ર ઉપજાવતી અંદર વ્યાખ્યાનાદિ પ્રસંગે જૈન ધર્મને ઉત્તમ ઉપદેશનો આપ નિર્મિત લાભ આપ્યો છે. તે સમયે એક દીક્ષામરોત્થવ પણ થયો છે. પંજગની અંદર આવીને જીમ ગામના રહીશ એક જૈન બંધુએ રાજાપુરીથી પોતાની સીનેચારિત્ર માં જીમની ઉદાર વૃત્તિ દેખાડી છે. તેમજ તે પ્રસંગે રૂ. ૫૦૦ ઉપચારતનો સત્કાર્ય-માં આપ કર્યો છે. આ હકીકત અત્યંત રસ કરવા યોગ્ય છે.

હાલમાં છપાઇને બહાર પડેલ છે.

શ્રી ત્રિપદિ સલાકા પુરૂષ ચરિત્ર ભાષાંતર

પર્વ ૮ મું ૬ મું.

આ છે પર્વની અંદર શ્રી નોમનાથનું અને પાર્શ્વનાથનું, નેમનાથનું, કૃષ્ણ, ગણાદ્ર અને જરાનાથનું તથા પ્રહારત સકેવલીનું ચરિત્ર વગર વસુદેવનું ચરિત્ર પણ વિસ્તારે આપેલું છે. દ્રોપદીના ચરિત્રનો અભિપ્રાય એના ચરિત્રની અંદર કરેલો છે પણ પાંડવોનું ચરિત્ર બહુ વિસ્તૃત નથી ભાષાંતર અને પ્રથમ છપાવેલ પણ તેની નકલો સુમારે બે વર્ષ વધા હતી, તેથી આ બીજી આવૃત્તિ બહુ સુંદર અને યુગસતી દાસપથી ૨ ઓન્ટીંગ પ્રેસમાં મુંબઈમાં છપાવી છે. પ્રસ્તાવના ને વિષયવૃક્તિના બહુ આપવામાં આવેલ છે, જે વાંચતાં બંને પર્વનો સાર સગળ શકાય તેમ છે મળ્યું, બાંધામળ્ય અને કાગળ સાંગેથી અર્થ વધારે લાગ્યા છતાં કિંમત પ્રમાણે રૂ. ૧-૧૨-૦ જ રાખવામાં આવેલ છે. છેલા વર્ષમાં આશુ ત્રિપદિ પુરૂષ ચરિત્ર મંગાવનારને આ વિભાગ મળેલ નથી તેથી તેમણે મંગાવી પોસ્ટેજ ચાર આના વધારે સમજવા હાલમાં દરે પર્વ તૈયાર છે તેથી પણ કોઈ પર્વ મુદતું હોય તો તે અગર આખો સેટ મંગાવી લેવાનું રાખવું. પ્રમાદ કરવો નહીં.

શ્રી હૃદયપ્રદીપ પરત્રિશિકા સરીક ભાષાંતર.

આ અપૂર્વ વૈજયંતેશ્વરક ઉદ સ્લોકોના પ્રકરણને તેના પર નવે દીક સાથે તથા તેના શુદ્ધસતી અર્થ ને વિસ્તૃત વિવેચન સાથે છપાવેલું પડેલ છે. એક શ્રાવિશયે આર્થિક સહાય કરી છે તેથી ઉત્તમ સાહુ સાહેબે જેનું સંસ્થાઓ અને પુસ્તકાલયોને લેટ આપવામાં આવે છે. બીજાના લાભ લઈ શકે તેટલા માટે થોડી નકલો માત્ર જે આનાથી પડેલ કિંમત રાખેલી છે. વાંચતાં અમર્ય વૈરાગ્ય ઉત્પન્ન થવા સાથે કુદ આર્થિક માર્ગ મળે છે. સંસ્થાઓએ માત્ર પોસ્ટેજ અને અન્ય ઇન્કોએ પોસ્ટાજનો ભાગ વધારે મોકલવાનું ધ્યાનમાં રાખવું.

નવા સંસ્કૃત મેળવેલાં ગ્રંથ.

- ૧ મેક પીતંગર પનાઇ. શુધરી-હલ્લ હુદર.
- ૨ શા. હાલસાજ જગદગત. ભાવનગર.
- ૩ શા. હોટસાજ. મગનસાજ હોટરી. હોનડી.
- ૪ શા. હોનસાજ અમુતસાજ. ભાવનગર.

ભાઈ મંગનલાલ કંકુચંદ્રના સ્વર્ગવાસ,

વીજપુર નિવાસી આ ગૃહસ્થે ગયા પોરા વતી ૧૩ શે પપ વર્ષની વયે આ વિનયર મનુષ્યદેહ તણ દીધો છે. તેમના જીવનસમાચાર જાણી અમને ઘણા ખેદ થયો છે. એઓ ઉત્સાહપૂર્ણ હૃદયવાળા અને કર્તવ્યપરાયણ હતા. એમની જીંદગીમાં એમણે અનેક પ્રકારના કુશ કાર્યો કર્યા છે. જેવટે તેમણે વીજપુર ખાતે ઉજ્જવનના ઘણાં ઉત્તમ મહોત્સવ કર્યો હતા. તે કાર્તિક વદિ ૧૩ શે સમાપ્ત થયો હતો. વીજપુરના સંઘમાં એઓ આગેવાન હતા; અને તીર્થયાત્રા, ગુરુલક્ષિ, કેળવણીને ઉત્તેજન, જ્ઞાનવૃદ્ધિ, શાસનોદ્ધતિ વિગેરે કાર્યોમાં નિરંતર તત્પર હતા. અમે તેમના કુટુંબને અને ગુણ્યત્વે તેમના નજીકના સંબંધી લાલુભાઈ કરમચંદ દલાલને અંતઃકરણ પૂર્વક દીલાસો આપીએ છીએ અને તેમના આત્માને શાંતિ ઇચ્છીએ છીએ.

ભાઈક મેમ્બરોને ભેટ.

આ સલામત ભાઈક મેમ્બરોને આ પૂરા થતા વર્ષને અંગે નીચે જણાવેલ પ્રથો ને બુકો ભેટ આપવાનું મુકરર કરવામાં આવેલ છે. તે તેમના તૈયાર હોવાથી ચેકલના શરૂ કરેલા છે. તેમાંથી કેટલાક મેમ્બરોને અમુક બુકો ચેકલાવેલ છે તેમણે જાણી રહેલ મંગાવી લેવાનું ધ્યાનમાં રાખવું.

- ૧ શ્રી સૂરમાર્થ સારોહાર સાર્થ સતક સટીક.
- ૨ શ્રીપાળ રાજનો રાજ અર્થ વિવેચન ચુકત.
- ૩ શ્રી અધ્યાત્મસાર સટીક. સંસ્કૃત. લોક ૮૦૦૦.
- ૪ શ્રી સુખાદિદેશના ભાષાંતર.
- ૫ શ્રી ભુવનલાલ કેવળી ચરિત્ર ભાષાંતર.
- ૬ શ્રી પ્રિયંકર ચરિત્ર ભાષાંતર.
- ૭ શ્રી હૃદયપ્રદીપ બૃનિશિષ્ટ સટીક ભાષાંતર.
- ૮ અધ્યાત્મસાર સટીક ભાષાંતર. ડૉ. ડા. ૨) નું ડા. ૧) ની કિંમતથી.

છપાય છે.

ગ્રીમાનુ વરોત્તમજીવજી ઉપાધ્યાય (નિરચિત ચોવિસી).

(ભાષાર્થ અને વિવેચન સાથે)

આ ચોવીસી ઉપર એવ્ય વિસ્તારથી વિચારપૂર્વક વર્તમાન સમયને અનુસરતી ભાષા શૈલીથી વિવેચન લખાવામાં આવ્યું છે. કેર્તા સદાશયના આશયને સ્પષ્ટ-અસ્ત કરવા બંધતો પ્રયત્ન કરવામાં આવી છે. આ બુક ગૈર-જાતમાં ગહાર પડશે. મોળવેલ આ ફાસલના બુકો કિંમત સાત ત્રણ આના જે રાખવામાં આવી છે. હેતુ સર્વે લોક લઈ શકે તે છે. મંગાવના કમિયનરે શ્રી મેસાજા પ્રેસરકર પાંચ ઉપર લખવું. વિચાર સુદી સમજવું. દુર્લભદાસ કર્મોદાયક સ્થાલ.